

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

Ex Officina Rogeri Danielis. 1652.

לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך

Mr

Chichester	Farnaby	Buckly
Mr Godolphin	Ashworth	Sutlers
Sr Vernon	Walters	Temple
~~	Owen mi	Davis
Frankland	Collins	Clarke
Bassat	Huchins	~~~~
Hody	Farmer	1
~~	Wood	
Staples	Nurse	
Norrise	Woodcock	
Scroope	Sum̄ers	
Hale	Jones mi	
Wentworth	Pemberton	
Fleetwood	Perrot	1
Greenstreat	Bathurst	1
Sutton	Cradock	
Temple ma	Canham	1
Crouther	Gregory	1
Windham	Brockett	1
Twisden	Reding	1
Fane	Percivall	1
Pauls	~~Percivall~~	1
Nanney	Ley	1
Hassard		
Jones ma		
Rogers		
Musgrave		
Owen ma		
[illegible] mi		

Edward: Hopkins

Edward Hopkins
his Booke booke

Anno Domini (1680)

11 19 9 22 3
4 12 20 8 16
5 13 21 9
10 1 14 19
18 6 2 15 22 6 19 14 3
4 23 9 20 15
11 5 24 8 21
1 19 12 1 25 9
10 18 13 2 16

ΠΣΑΛΤΕΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

Ex Officina Rogeri Danielis. 1652.

BRITISH

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ψαλ. ά. 1.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ. καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται.

4 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

6 Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

β'. 2.

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου. κύριος εἶπε πρός με, υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς συνίετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ κύριος, καὶ ἀπο-

ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

γ΄. 3.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

7 Ἀνάστα κύριε, σῶσόν με ὁ θεός μου. ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

δ΄. 4.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε.

7 Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω. ὅτι σὺ, κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ε΄. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε,

κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι.

3 Κύριε, τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με.

4 Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος,

5 Οὐ δὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

10 Κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός. ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε.

11 Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

12 Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ς. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον, κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ
ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.
8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς
τοῦ κλαυθμοῦ μου.
9 Ἤκουσε κύριος τῆς δεή-
σεώς μου, κύριος τὴν προσ-
ευχήν μου προσεδέξατο.
10 Αἰσχυνθείησαν καὶ τα-
ραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί
μου, ἀποστραφείησαν καὶ κα-
ταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ
τάχους.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὃν ᾖσε
τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενί.

ζ'. 7.

Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ
ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων
τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί
με.
2 Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέ-
ων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄν-
τος λυτρουμένου μηδὲ σώ-
ζοντος.
3 Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποί-
ησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν
χερσί μου,
4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀν-
ταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀπο-
πέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
μου κενός.
5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐ-
χθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ κα-
ταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς
γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν
δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκη-
νώσαι.
6 Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ
σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι
τῶν ἐχθρῶν σου. καὶ ἐξεγέρ-
θητι κύριε ὁ θεός μου ἐν
προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.
7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν
κυκλώσει σε. καὶ ὑπὲρ ταύτης
εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.
8 Κύριος κρινεῖ λαούς.
κρῖνόν μοι κύριε κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν
ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
9 Συντελεσθήτω δὴ πονη-
ρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυ-
νεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας
καὶ νεφροὺς ὁ θεὸς δικαίως.
10 Ἡ βοήθειά μου παρὰ
τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
11 Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος
καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος,
καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ'
ἑκάστην ἡμέραν.
12 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε,
τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώ-
σει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε
καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.
13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε
σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐ-
τοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργά-
σατο.
14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν,
συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.
15 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀν-

ἔσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

17 Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

η΄. 8.

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ; ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

4 Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

7 Πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

θ΄. 9.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα θαυμάσιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πό-

λῆς καθεῖλες. ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχου.

17 Καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ.

8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσι.

10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε.

11 Ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.

13 Ἐλέησόν με κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

14 Ὅπως ἂν εἰσαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν. ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν.

16 Γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ.

18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

19 Ἀνάστηθι κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς. γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

Ψαλ. ι'. 10.

Ἱνατί, κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν; ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν;

2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. παρώξυνε τὸν κύριον

4 Ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐκ ἐκζητήσει. οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ

προσώπου

προσώπου αὐτοῦ· πάντων τῶν
ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.
6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.
7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ
γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου· ὑπὸ
τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ
πόνος.
8 Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ με-
τὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις
τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῶον. οἱ ὀ-
φθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἀποβλέπουσιν·
9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ
ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ.
ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτω-
χὸν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ
ἑλκύσαι αὐτόν. ἐν τῇ πα-
γίδι αὐτοῦ
10 Ταπεινώσει αὐτὸν, κύ-
ψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν
κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.
11 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐ-
τοῦ, ἐπιλέλησται ὁ θεὸς, ἀπέ-
στρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ
μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
12 Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός
μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ
ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.
13 Ἕνεκεν τίνος παρώξυ-
νεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν;
εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ
ἐκζητήσει.
14 Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον
καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παρα-
δοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου.
σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτω-
χὸς, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοη-
θός.
15 Σύντριψον τὸν βρα-
χίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονη-
ροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία
αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.
16 Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς
γῆς αὐτοῦ.
17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πε-
νήτων εἰσήκουσας κύριε, τῇ
ἑτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν
προσέσχε τὸ οὖς σου,
18 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ τα-
πεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ
μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐ-
πὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ
Δαυίδ.

ια'. 11.

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα,
πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου,
μετανάστευε ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς
στρουθίον;
2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν
βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κα-
τατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
3 Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω,
αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος
τί ἐποίησε;
4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐ-
τοῦ, κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρό-
νος αὐτοῦ. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τοῦ

τοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ. ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

6 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

7 Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ιβ΄. 12.

Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.

3 Ἐξολοθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα.

4 Τοὺς εἰπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;

5 Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

7 Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ιγ. 13.

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

4 Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

ἤλπισα. ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ιδ'. 14.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα.

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο·

5 Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων.

6 Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ δὲ κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ιε'. 15.

Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ.

4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει· ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·

5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

ιϛ'. 16.

Φύλαξόν με, κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

2 Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ

γῆ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ᾽ οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

5 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

6 Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἐστίν.

7 Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

8 Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι.

10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

11 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

ιζ. 17.

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου

4 Τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου,

8 Φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με,

9 Ἀπὸ

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με· οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου· κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου· χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαυίδ, ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ· καὶ εἶπεν.

ιη'. 18.

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου·

2 Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου· ὁ θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

4 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

5 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλεγήσεται, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ

9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

14 Ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου.

19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

25 Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῷος ἔσῃ.

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου·

29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι

σομαι τεῖχος.
30 Ὁ θεός μου ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια κυρίου
πεπυρωμένα, ὑπερασπιστής ἐστι
πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ'
αὐτόν.
31 Ὅτι τίς θεὸς πάρεξ
τοῦ κυρίου; ἢ τίς θεὸς πλὴν
τοῦ θεοῦ ἡμῶν;
32 Ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων
με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμω-
μον τὴν ὁδόν μου.
33 Καταρτιζόμενος τοὺς
πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ
τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.
34 Διδάσκων χεῖράς μου
εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον
χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.
35 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερ-
ασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ
δεξιά σου ἀντελάβετό μου·
καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ
με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία
σου αὐτή με διδάξει.
36 Ἐπλάτυνας τὰ δια-
βήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ
οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου.
37 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς
μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς,
καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως
ἂν ἐκλείπωσιν.
38 Ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ
μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται
ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
39 Καὶ περιέζωσάς με
δύναμιν εἰς πόλεμον, συνε-
πόδισας πάντας τοὺς ἐπανι-
σταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω
μου.

40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔ-
δωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μι-
σοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.
41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν
ὁ σώζων, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ
εἰσήκουσεν αὐτῶν.
42 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς
ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν
λεανῶ αὐτούς.
43 Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλο-
γίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς
κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ
ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι·
44 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπ-
ήκουσέ μου· υἱοὶ ἀλλότριοι
ἐψεύσαντό μοι·
45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπα-
λαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ
τῶν τρίβων αὐτῶν.
46 Ζῇ κύριος, καὶ εὐλογητὸς
ὁ θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς
τῆς σωτηρίας μου.
47 Ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκ-
δικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας
λαοὺς ὑπ' ἐμέ.
48 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν
μου ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανιστα-
μένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με,
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.
49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογή-
σομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε, καὶ
τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.
50 Μεγαλύνων τὰς σωτη-
ρίας τοῦ βασιλέως, καὶ ποιῶν
ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ
Δαυίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐ-
τοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ
Δαυίδ.

ιθ'. 19.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται
δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χει-
ρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στε-
ρέωμα.
2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύ-
γεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀν-
αγγέλλει γνῶσιν.
3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ
λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φω-
ναὶ αὐτῶν.
4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξ-
ῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν· ἐν τῷ ἡ-
λίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐ-
τοῦ.
5 Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος
ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐ-
τοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας
δραμεῖν ὁδόν.
6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ
ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάν-
τημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβή-
σεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.
7 Ὁ νόμος κυρίου ἄμω-
μος ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ
μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζου-
σα νήπια.
8 Τὰ δικαιώματα κυρίου
εὐθέα εὐφραίνοντα καρδίαν,
ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς
φωτίζουσα ὀφθαλμούς.
9 Ὁ φόβος κυρίου ἁγνός,
διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
τὰ κρίματα κυρίου ἀληθι-
νά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ
αὐτό.
10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυ-
σίον καὶ λίθον τίμιον πολύν,
καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ
κηρίον.
11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυ-
λάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν
αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.
12 Παραπτώματα τίς συνή-
σει; ἐκ τῶν κρυφίων μου κα-
θάρισόν με.
13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖ-
σαι τοῦ δούλου σου· ἐὰν μή μου
κατακυριεύσωσι, τότε ἄμω-
μος ἔσομαι, καὶ καθαρισθή-
σομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδο-
κίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός
μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας
μου ἐνώπιόν σου διαπαντός·
κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρω-
τά μου.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ
Δαυίδ.

κ'. 20.

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπί-
σαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
Ἰακώβ.
2 Ἐξαποστείλαι σοι βοή-
θειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν
ἀντιλάβοιτό σου.
3 Μνησθείη πάσης θυσίας
σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου
πιανάτω.

4 Δώη σοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

κά. 21.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

3 Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου·

7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

8 Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν.

ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀν-
τιλήψεως τῆς ἑωθινῆς,
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

κβ'. 22.

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσ-
χες μοι, ἵνατί ἐγκατέλι-
πές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σω-
τηρίας μου οἱ λόγοι τῶν πα-
ραπτωμάτων μου.
2 Ὁ θεός μου κεκράξομαι
ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ
νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐ-
μοί.
3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς
ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.
4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πα-
τέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐῤῥύ-
σω αὐτούς.
5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ
ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν
καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.
6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ
οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀν-
θρώπων καὶ ἐξουθένημα λα-
οῦ.
7 Πάντες οἱ θεωροῦντές
με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλά-
λησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν
κεφαλήν.
8 Ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυ-
σάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν,
ὅτι θέλει αὐτόν.
9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με
ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ
μαστῶν τῆς μητρός μου·
10 Ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφην ἐκ
μήτρας. ἀπὸ γαστρὸς μητρός
μου θεός μου εἶ σύ.
11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ·
ὅτι θλίψις ἐγγὺς, ὅτι οὐκ
ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι.
12 Περιεκύκλωσάν με μό-
σχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες
περιέσχον με.
13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ
στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπά-
ζων καὶ ὠρυόμενος.
14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ
διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ
μου· ἐγενήθη ἡ καρδία μου
ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέ-
σῳ τῆς κοιλίας μου.
15 Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον
ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου
κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ
εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές
με.
16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με
κύνες πολλοὶ· συναγωγὴ πο-
νηρευομένων περιέσχον με·
ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας
μου·
17 Ἐξηρίθμησαν πάντα
τὰ ὀστᾶ μου, αὐτοὶ δὲ κατενό-
ησαν καὶ ἐπεῖδόν με.
18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμά-
τιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν
ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆ-
ρον.
19 Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύ-
νῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ'
ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου
πρόσχες.
20 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας
τὴν

τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς
κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.
21 Σῶσόν με ἐκ στόματος
λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων
μονοκερώτων τὴν ταπείνω-
σίν μου.
22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά
σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
23 Οἱ φοβούμενοι τὸν κύ-
ριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν
τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσα-
τε αὐτόν, φοβηθήτω δὴ ἀπ'
αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσ-
ραήλ.
24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐ-
δὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ
πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.
25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός
μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξ-
ομολογήσομαί σοι, τὰς εὐ-
χάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν
φοβουμένων αὐτόν.
26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμ-
πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι κύ-
ριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς
αἰῶνα αἰῶνος.
27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστρα-
φήσονται πρὸς κύριον πάντα
τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ
πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθ-
νῶν.
28 Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασι-
λεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν
ἐθνῶν.
29 Ἔφαγον καὶ προσεκύνη-
σαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς,
ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται
πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς
γῆν· καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ
ζῇ·
30 Καὶ τὸ σπέρμα μου δου-
λεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται
τῷ κυρίῳ γενεά.
31 Ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀν-
αγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ,
ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

κγ'. 23.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ
οὐδέν με ὑστερήσει.
2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ
με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ ὕδα-
τος ἀναπαύσεως ἐξέθρε-
ψέ με·
3 Τὴν ψυχήν μου ἐπέ-
στρεψεν· ὁδήγησέ με ἐπὶ
τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν
μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβη-
θήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ'
ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ
βακτηρία σου, αὐταί με
παρεκάλεσαν.
5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου
τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν
θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν
ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ
τὸ

τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

κδ΄. 24.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

κε΄. 25.

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.

2 Ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου·

3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

4 Τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

5 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

7 Ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς·

κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε.

8 Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

9 Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο.

13 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

14 Κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

18 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

19 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

21 Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε.

22 Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
κϛʹ. 26.

Κρῖνόν μοι κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

2 Δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς

χεῖράς

χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε·

7 Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

10 Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με κύριε καὶ ἐλέησόν με.

12 Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

κζ'. 27.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

3 Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.

6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ.

7 Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου.

10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με· ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με.

11 Νομο-

11 Νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

13 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

14 Ὑπόμεινον τὸν κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ.

κη΄. 28.

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, μή ποτε παρασιωπήσῃς καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σε, ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

3 Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου· καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καθελεῖς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

6 Εὐλογητὸς κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·

7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην· καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ, ἐξοδίου σκηνῆς.

κθ΄. 29.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

2 Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

3 Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4 Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7 Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός·

8 Φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον, καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

9 Φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαυίδ.

λʹ. 30.

Ὑψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

4 Ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις·

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

8 Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀπαγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

10 Ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέ-

ησέ με· κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

11 Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

12 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐκστάσεως.

λα΄. 31.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

2 Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

3 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

4 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε·

5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

6 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα.

7 Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.

8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

9 Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

10 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ᾽ ἐμοῦ·

12 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός·

13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν· ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ᾽ ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου·

15 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ

κλῆροί

κλῆροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χει-
ρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν κα-
ταδιωκόντων με.
16 Ἐπίφανον τὸ πρόσω-
πόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.
17 Κύριε μὴ καταισχυν-
θείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην
σε· αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς καὶ
καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
18 Ἄλαλα γενηθήτω τὰ
χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦν-
τα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν
ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.
19 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος
τῆς χρηστότητός σου κύριε, ἧς
ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις
σε· ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζου-
σιν ἐπὶ σὲ, ἐναντίον τῶν υἱῶν
τῶν ἀνθρώπων.
20 Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν
ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων·
σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ
ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
21 Εὐλογητὸς κύριος, ὅ-
τι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.
22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκ-
στάσει μου, ἀπέρριμμαι ἀπὸ
προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.
διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φω-
νῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κε-
κραγέναι με πρός σε.
23 Ἀγαπήσατε τὸν κύρι-
ον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι
ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος,
καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισ-
σῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.
24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κρα-
ταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάν-
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ συνέ-
σεως.

λβ'. 32.

Μακάριοι ὧν ἀφείθησαν
αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύ-
φθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
2 Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ
μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρ-
τίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ δόλος.
3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαι-
ώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ
κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν.
4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς
ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου,
ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν,
ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκαν-
θαν.
5 Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρι-
σα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ
ἐκάλυψα· εἶπα, ἐξαγορεύ-
σω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν
μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας
τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας
μου.
6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύ-
ξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν
καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κα-
τακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν
πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.
7 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀ-
πὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης
με,

με, τὸ ἀγαλλίαμά μου λύ-
τρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλω-
σάντων με.
8 Συνετιῶ σε καὶ συμβι-
βῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πο-
ρεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς
ὀφθαλμούς μου.
9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος
καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύν-
εσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ
τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις,
τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σε.
10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ
ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζον-
τα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυ-
κλώσει.
11 Εὐφράνθητε ἐπὶ κύ-
ριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι,
καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐ-
θεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἀνεπί-
γραφος παρ' Ἑβραίοις.
λγ'. 33.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν
κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει
αἴνεσις.
2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυ-
ρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτη-
ρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐ-
τῷ.
3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα και-
νόν· καλῶς ψάλατε αὐτῷ
ἐν ἀλαλαγμῷ.
4 Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος
τοῦ κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν πίστει.
5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην
καὶ κρίσιν ὁ κύριος, τοῦ ἐλέ-
ους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
6 Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρα-
νοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύ-
ματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶ-
σα ἡ δύναμις αὐτῶν.
7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕ-
δατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν
θησαυροῖς ἀβύσσους·
8 Φοβηθήτω τὸν κύριον
πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ
σαλευθήτωσαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.
9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγε-
νήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο
καὶ ἐκτίσθησαν.
10 Κύριος διασκεδάζει
βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λο-
γισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βου-
λὰς ἀρχόντων.
11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου
εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογι-
σμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.
12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ
ἐστι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ, λα-
ὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρο-
νομίαν ἑαυτῷ.
13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν
ὁ κύριος, εἶδε πάντας τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
14 Ἐξ ἑτοίμου κατοικη-
τηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν.
15 Ὁ πλάσας καταμόνας
τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς
εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.

21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

22 Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.

λδ'. 34.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

3 Μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

5 Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

9 Φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

11 Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

13 Παῦσον τὴν γλῶσ-

σάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

15 Ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

16 Πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

18 Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος.

20 Φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

22 Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
λε'. 35.

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

3 Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.

4 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ, τερ-

φθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
αὐτοῦ.
10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦ-
σι, κύριε κύριε τίς ὅμοιός
σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ
χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ
πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν
διαρπαζόντων αὐτόν.
11 Ἀναστάντες μοι μάρ-
τυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνω-
σκον ἠρώτων με.
12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι
πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτε-
κνίαν τῇ ψυχῇ μου.
13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς
παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυό-
μην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν
ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου,
καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλ-
πον μου ἀποστραφήσεται.
14 Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελ-
φῷ ἡμετέρῳ οὕτως εὐηρέστουν,
ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων
οὕτως ἐταπεινούμην.
15 Καὶ κατ᾽ ἐμοῦ εὐφράν-
θησαν καὶ συνήχθησαν, συν-
ήχθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ μάστιγες καὶ
οὐκ ἔγνων. διεσχίσθησαν καὶ οὐ
κατενύγησαν.
16 Ἐπείρασάν με, ἐξε-
μυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ,
ἔβρυξαν ἐπ᾽ ἐμὲ τοὺς ὀδόν-
τας αὐτῶν.
17 Κύριε πότε ἐπόψῃ;
ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν
μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν,
ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ
μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ
βαρεῖ αἰνέσω σε.
19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι
οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως,
οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ
διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.
20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνι-
κὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ᾽ ὀργὴν δό-
λους διελογίζοντο.
21 Ἐπλάτυναν ἐπ᾽ ἐμὲ
τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον εὖγε
εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν.
22 Εἶδες κύριε, μὴ πα-
ρασιωπήσῃς, κύριε μὴ ἀπο-
στῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
23 Ἐξεγέρθητι κύριε, καὶ
πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ θεός
μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν
δίκην μου.
24 Κρῖνόν με κύριε κατὰ
δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεός
μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν
μοι.
25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρ-
δίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ
ψυχῇ ἡμῶν· μὴ δὲ εἴποιεν,
κατεπίομεν αὐτόν.
26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐν-
τραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαί-
ροντες τοῖς κακοῖς μου. ἐν-
δυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐν-
τροπὴν οἱ μεγαλορρημο-
νοῦντες ἐπ᾽ ἐμέ.
27 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες
τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ
εἰπάτω-

εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγα-
λυνθήτω ὁ κύριος, οἱ θέλον-
τες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου με-
λετήσει τὴν δικαιοσύνην
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν
ἔπαινόν σου.

Ἐις τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυ-
ρίου τῷ Δαυίδ.

λς΄ 36.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁ-
μαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι
φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτοῦ.
2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον
αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομί-
αν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος
αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ
ἠθέλησε συνιέναι τοῦ ἀγα-
θῦναι.
4 Ἀνομίαν διελογίσατο
ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη
πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακίᾳ
δὲ οὐ προσώχθισε.
5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ
ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου
ἕως τῶν νεφελῶν.
6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς
ὄρη θεοῦ, τὰ κρίματά σου
ἄβυσσος πολλή. ἀνθρώπους
καὶ κτήνη σώσεις κύριε.
7 Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλε-
ός σου ὁ θεός. οἱ δὲ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.
8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πι-
ότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χει-
μάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτι-
εῖς αὐτούς.
9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ
ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψό-
μεθα φῶς.
10 Παράτεινον τὸ ἔλεός
σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐ-
θέσι τῇ καρδίᾳ.
11 Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς
ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἁμαρ-
τωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.
12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομί-
αν· ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ
δύνωνται στῆναι.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

λζ΄. 37.

Μὴ παραζήλου ἐν πονη-
ρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς
ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.
2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος τα-
χὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ
λάχανα χλόης ταχὺ ἀπο-
πεσοῦνται.
3 Ἔλπισον ἐπὶ κύριον, καὶ
ποίει χρηστότητα, καὶ κατα-
σκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμαν-
θήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.
4 Κατατρύφησον τοῦ κυρί-
ου, καὶ δώῃ σοι τὰ αἰτήματα
τῆς καρδίας σου.
5 Ἀποκάλυψον πρὸς κύ-
ριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπι-
σον ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς
ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν
δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρί-
μά σου ὡς μεσημβρίαν.
7 Ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ,
καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ
παραζήλου ἐν τῷ κατευοδου-
μένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν
ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανο-
μίαν.
8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ
ἐγκατάλιπε θυμόν· μὴ πα-
ραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι.
9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι
ἐξολοθρευθήσονται· οἱ δὲ
ὑπομένοντες τὸν κύριον, αὐ-
τοὶ κληρονομήσουσι γῆν.
10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ
μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός·
καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.
11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρο-
νομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυ-
φήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρή-
νης.
12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρ-
τωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύ-
ξει ἐπ᾽ αὐτὸν τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ.
13 Ὁ δὲ κύριος ἐκγελά-
σεται αὐτόν, ὅτι προβλέ-
πει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο
οἱ ἁμαρτωλοί, ἐνέτειναν
τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβα-
λεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ
σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ-
δίᾳ.
15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσ-
έλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐ-
τῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συν-
τριβείη.
16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ
δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρ-
τωλῶν πολύν.
17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρ-
τωλῶν συντριβήσονται, ὑπο-
στηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύ-
ριος.
18 Γινώσκει κύριος τὰς
ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κλη-
ρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔ-
σται.
19 Οὐ καταισχυνθήσονται
ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡ-
μέραις λιμοῦ χορτασθήσον-
ται, ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπο-
λοῦνται.
20 Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου
ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς
καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες
ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.
21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτω-
λός, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δί-
καιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν.
22 Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες
αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν,
οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξ-
ολοθρευθήσονται.
23 Παρὰ κυρίου τὰ δια-
βήματα ἀνθρώπου κατευθύ-
νεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θε-
λήσει σφόδρα.
24 Ὅταν πέσῃ οὐ κατα-
ραχθήσεται, ὅτι κύριος ἀν-
τιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
25 Νεώτερος ἐγενόμην,

καὶ

καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον
δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον,
οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν
ἄρτους.
26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐ-
λεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλο-
γίαν ἔσται.
27 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ,
καὶ ποίησον ἀγαθὸν, καὶ κα-
τασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
28 Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ
κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει
τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰ-
ῶνα φυλαχθήσονται· ἄνο-
μοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ
σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευ-
θήσεται.
29 Δίκαιοι δὲ κληρονομή-
σουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσου-
σιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ'
αὐτῆς.
30 Στόμα δικαίου μελε-
τήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.
31 Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐ-
τοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ
ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβή-
ματα αὐτοῦ.
32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτω-
λὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ
θανατῶσαι αὐτόν.
33 Ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγ-
καταλίποι αὐτὸν εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ κατα-
δικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρί-
νηται αὐτῷ.
34 Ὑπόμεινον τὸν κύρι-
ον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατα-
κληρονομῆσαι γῆν· ἐν τῷ
ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς,
ὄψει.
35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερ-
υψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον,
ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.
36 Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ
οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ
οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.
37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ
ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγ-
κατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰ-
ρηνικῷ.
38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξο-
λοθρευθήσονται ἐπιτοαυτό·
τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν
ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.
39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαί-
ων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερασπι-
στὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ
θλίψεως.
40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς
κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ
ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτω-
λῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι
ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀ-
νάμνησιν περὶ τοῦ Σαβ-
βάτου.

λη'. 38.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου
ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσῃς με.
2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνε-
πάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου.

16 Ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχες

22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

λθʹ. 39.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου.

4 Γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

5 Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.

6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου, οὐχὶ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.

10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος.

12 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

13 Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

μʹ. 40.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρείας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον.

4 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας.

7 Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω· ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ·

8 Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ θεός μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, κύριε σὺ ἔγνως.

10 Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου.

12 Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

13 Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

14 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.

15 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε.

6 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, κύριος φροντιεῖ μου· βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής

μου

μου εἶ σὺ ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

μα΄. 41.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.

2 Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι, πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

10 Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

μβ΄. 42.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ

ἐξέχεα

ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

5 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου,

6 Καὶ ὁ θεός μου· πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου εταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

7 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

8 Ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί· προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου.

9 Ἐρῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου, καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

10 Ἐν τῷ καταθλᾶσαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου;

11 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. μγ'. 43.

Κρῖνόν μοι ὁ θεὸς, δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν, καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεός μου.

5 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν.

Ὁ θεὸς

Ψαλμ. μδʹ. 44.

Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡ-
μῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέ-
ρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν,
ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡ-
μέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις
ἀρχαίαις.
2 Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξω-
λόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας
αὐτούς· ἐκάκωσας λαούς, καὶ
ἐξέβαλες αὐτούς.
3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ
αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ
ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν
αὐτούς· ἀλλ᾽ ἡ δεξιά σου καὶ
ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτι-
σμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι
εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.
4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασι-
λεύς μου καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐν-
τελλόμενος τὰς σωτηρίας
Ἰακώβ.
5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡ-
μῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀ-
νόματί σου ἐξουδενώσομεν
τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.
6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου
ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ
σώσει με.
7 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν
θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μι-
σοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.
8 Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθη-
σόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολο-
γησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.
9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κα-
τῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξε-
λεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυ-
νάμεσιν ἡμῶν.
10 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς
τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς
διήρπαζον ἑαυτοῖς.
11 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρό-
βατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.
12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου
ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆ-
θος ἐν τοῖς ἀλαλάγμα-
σιν ἡμῶν.
13 Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτη-
ρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς
κύκλῳ ἡμῶν.
14 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβο-
λὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν
κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ
ἐντροπή μου κατεναντίον μου
ἐστί, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου
μου ἐκάλυψέ με.
16 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζον-
τος καὶ καταλαλοῦντος, ἀ-
πὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκ-
διώκοντος.
17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν
ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθό-
μεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν
ἐν τῇ διαθήκῃ σου.
18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀ-
πίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέ-
κλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀ-
πὸ τῆς ὁδοῦ σου.
19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς
ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκά-
λυψεν

λύψεν ἡμᾶς σκιὰ θανά-
του.
20 Ἐι ἐπελαθόμεθα τοῦ
ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν,
καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας
ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλό-
τριον,
21 Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητή-
σει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γι-
νώσκει τὰ κρύφια τῆς
καρδίας.
22 Ὅτι ἕνεκά σου θανα-
τούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα
σφαγῆς.
23 Ἐξεγέρθητι, ἱνατί
ὑπνοῖς κύριε; ἀνάστηθι, καὶ
μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
24 Ἱνατί τὸ πρόσωπόν
σου ἀποστρέφεις; ἐπιλαν-
θάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ
τῆς θλίψεως ἡμῶν;
25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς
χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλή-
θη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.
26 Ἀνάστα κύριε, βοήθη-
σον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλ-
λοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ
ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

με΄. 45.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου
λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ
τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ·
ἡ γλῶσσά μου κάλα-
μος γραμματέως ὀξυ-
γράφου.
2 Ὡραῖος κάλλει παρὰ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί
σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε
ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Περίζωσαι τὴν ῥομφαί-
αν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου
δυνατέ.
4 Τῇ ὡραιότητί σου καὶ
τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε,
καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε·
ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραό-
τητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ
ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ
δεξιά σου.
5 Τὰ βέλη σου ἠκονη-
μένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκά-
τω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ
τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
6 Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥά-
βδος τῆς βασιλείας σου.
7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην,
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ
τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός
σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως πα-
ρὰ τοὺς μετόχους σου·
8 Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ
κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου,
ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντί-
νων, ἐξ ὧν εὔφρανάν
σε
9 Θυγατέρες βασιλέων
ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ
βασίλισσα

βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

10 Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

11 Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ.

12 Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

13 Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

14 Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων, ψαλμός.

μς'. 46.

Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν· ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς· τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατα-

κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ Ψαλμός.

μζ'. 47.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησεν.

5 Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεὸς, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραὰμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ Σαββάτου.

μη'. 48.

Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθοσαν ἐπιτοαυτό.

5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν.

6 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

7 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς.

8 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ

ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

11 Εὐφρανθήτω ὄρος Σιὼν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

14 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ Ψαλμός.

μθ'. 49.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

2 Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιτοαυτὸ πλούσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ἱνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος, οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ.

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψεται καταφθοράν.

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται, καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις

ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐ-
τοῖς.
13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν
σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ
ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
εὐδοκήσουσιν.
14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ
ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ
αὐτούς· καὶ κατακυριεύσουσιν
αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ, καὶ
ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιω-
θήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ, ἐκ τῆς
δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.
15 Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσε-
ται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς
ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με.
16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτή-
σῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πλη-
θυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐ-
τοῦ.
17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀπο-
θνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ
πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται
αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν
τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσε-
ται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅ-
ταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
19 Εἰσελεύσεται ἕως γενε-
ᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶ-
νος οὐκ ὄψεται φῶς.
20 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τι-
μῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνε-
βλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς
ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐ-
τοῖς.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
ν΄. 50.

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλά-
λησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν·
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι
δυσμῶν.
2 Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια
τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.
3 Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει,
ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιω-
πήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ
καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ
καταιγὶς σφόδρα.
4 Προσκαλέσεται τὸν οὐ-
ρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν τοῦ
διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς
ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμέ-
νους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ
θυσίαις.
6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐ-
ρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν.
7 Ἄκουσον λαός μου, καὶ
λαλήσω σοι Ἰσραήλ, καὶ
διαμαρτύρομαί σοι, ὁ θεὸς
ὁ θεός σου εἰμὶ ἐγώ.
8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις
σου ἐλέγξω σε· τὰ δὲ ὁλο-
καυτώματά σου ἐνώπιόν μου
ἐστὶ διαπαντός.
9 Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου
σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποι-
μνίων σου χιμάρους.
10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα
τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν
τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.
11 Ἔγνωκα πάντα τὰ
πετεινὰ

πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραι-
ότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.
12 Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή
σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ
οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς.
13 Μὴ φάγωμαι κρέα
ταύρων, ἢ αἷμα τράγων
πίωμαι;
14 Θῦσον τῷ θεῷ θυσί-
αν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος
τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.
15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ
ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις
με.
16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶ-
πεν ὁ θεός, ἱνατί σὺ ἐκδιη-
γῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ
ἀναλαμβάνεις τὴν διαθή-
κην μου διὰ στόματός σου.
17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παι-
δείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λό-
γους μου εἰς τὰ ὀπίσω.
18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην,
συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ
μοιχοῦ τὴν μερίδα σου
ἐτίθεις.
19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνα-
σε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου
περιέπλεκε δολιότητας.
20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀ-
δελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ
κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου
ἐτίθεις σκάνδαλον.
21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ
ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνο-
μίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅ-
μοιος· ἐλέγξω σε, καὶ πα-
ραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου
τὰς ἁμαρτίας σου.
22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ
ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ,
μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ
ὁ ῥυόμενος.
23 Θυσία αἰνέσεως δο-
ξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν
μου.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

να'. 51.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
2 Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με
ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρι-
σόν με.
3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια-
παντός.
4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιω-
θῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συν-
ελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις

ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
8 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
15 Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
17 Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
18 Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τοῦ Δαυίδ· ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

νβʹ. 52.

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν
2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου. ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.
3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.
4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

6 Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν,

7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας. καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ.

νγ΄. 53.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός· διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

2 Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων, κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

6 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ. ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ, οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

νδ΄. 54.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

2 Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

4 Ἰδοὺ

4 Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ
μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντιλή-
πτωρ τῆς ψυχῆς μου.
5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ
τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀ-
ληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον
αὐτούς.
6 Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξ-
ομολογήσομαι τῷ ὀνόματί
σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν.
7 Ὅτι ἐκ πάσης θλί-
ψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς
ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀ-
φθαλμός μου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις
συνέσεως τῷ Δαυίδ.

νε'. 55.

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν
προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερί-
δῃς τὴν δέησίν μου.
2 Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκου-
σόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ
ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταρά-
χθην
3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ
ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ,
ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνο-
μίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν
μοι.
4 Ἡ καρδία μου ἐταρά-
χθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θα-
νάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.
5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλ-
θεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με
σκότος.
6 Καὶ εἶπα, τίς δώσει
μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστε-
ρᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ κα-
ταπαύσω;
7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγα-
δεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ
ἐρήμῳ.
8 Προσεδεχόμην τὸν θε-
ὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγο-
ψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος.
9 Καταπόντισον κύριε καὶ
καταδίελε τὰς γλώσσας
αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν
καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυ-
κλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη
αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος
ἐν μέσῳ αὐτῆς,
11 Καὶ ἀδικία· καὶ οὐκ ἐξ-
έλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐ-
τῆς τόκος καὶ δόλος.
12 Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνεί-
δισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, καὶ
εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμε-
γαλορρημόνησεν, ἐκρύβην
ἂν ἀπ' αὐτοῦ.
13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυ-
χε, ἡγεμὼν μου καὶ γνωστέ μου.
14 Ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύ-
κανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν
ὁμονοίᾳ.
15 Ἐλθέτω δὴ θάνατος
ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν
εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πο-
νηρία ἐν ταῖς παροικίαις
αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.
16 Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσ-
ήκουσέ μου.

17 Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ
μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ
ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται
τῆς φωνῆς μου.

18 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ
τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγ-
γιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολ-
λοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

19 Εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ
ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρ-
χων πρὸ τῶν αἰώνων· οὐ γάρ
ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα,
ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.

20 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι·
ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ.

21 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀρ-
γῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν·
ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν
ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι
βολίδες.

22 Ἐπίρριψον ἐπὶ κύρι-
ον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐ-
τός σε διαθρέψει, οὐ δώσει
εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ
δικαίῳ.

23 Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις
αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθο-
ρᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ
δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύ-
σωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐ-
γὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λα-
οῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων με-
μακρυμμένου, τῷ Δαυὶδ
εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε
ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλό-
φυλοι ἐν Γέθ.

νς'. 56.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, ὅτι
κατεπάτησέ με ἄνθρωπος,
ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν
ἔθλιψέ με.

2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐ-
χθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν,
ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές
με ἀπὸ ὕψους.

3 Ἡμέρας οὐ φοβηθήσο-
μαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

4 Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω
τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ θεῷ
ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί
ποιήσει μοι σάρξ;

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς
λόγους μου ἐβδελύσσοντο,
κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλο-
γισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατα-
κρύψουσιν, αὐτοὶ τὴν πτέρ-
ναν μου φυλάξουσι· καθάπερ
ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου·

7 Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώ-
σεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς
κατάξεις.

8 Ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου
ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ
δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς
καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐ-
χθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί
σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου
εἶ σύ.

10 Ἐπὶ

10 Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

11 Ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

13 Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

νζʹ. 57.

Ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με. ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων, ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν· διάψαλμα.

7 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

νηʹ. 58.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρί-

νατε

ναλε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνο-
μίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ,
ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν
συμπλέκουσιν.
3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας,
ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς,
ἐλάλησαν ψευδῆ.
4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν
ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ
ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυού-
σης τὰ ὦτα αὐτῆς.
5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται
φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμα-
κοῦ τε, φαρμακευομένη παρὰ
σοφοῦ.
6 Ὁ θεὸς συντρίψει τοὺς
ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν
λεόντων συνέθλασεν ὁ κύ-
ριος.
7 Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ
ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐν-
τενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ
ἀσθενήσουσιν.
8 Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀν-
ταναιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ
ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν
ἥλιον.
9 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς
ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον,
ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ
καταπίεται αὐτούς.
10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος
ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς
χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ
αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος,
εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δι-
καίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρί-
νων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ δια-
φθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στη-
λογραφίαν, ὁπότε ἀπέ-
στειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε
τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανα-
τῶσαι αὐτόν.

νθ΄. 59.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου ὁ θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπανι-
σταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί
με.
2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργα-
ζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ
ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν
με.
3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν
τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο
ἐπ᾽ ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ
ἀνομία μου, οὔτε ἁμαρτία
μου κύριε.
4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον
καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρ-
θητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ
ἴδε.
5 Καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων ὁ θεὸς τοῦ Ἰσ-
ραήλ, πρόσχες τοῦ ἐπισκέ-
ψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ
οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.
6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέ-
ραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων,
καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγ-
ξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ
ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν
αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;
8 Καὶ σὺ κύριε ἐκγελά-
σεις αὐτοὺς, ἐξουδενώσεις
πάντα τὰ ἔθνη.
9 Τὸ κράτος μου πρὸς
σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ θεὸς
ἀντιλήπτωρ μου εἶ.
10 Ὁ θεός μου τὸ ἔλεος
αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ θεός
μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐ-
χθροῖς μου.
11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς,
μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νό-
μου σου. διασκόρπισον αὐτοὺς
ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κα-
τάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπι-
στής μου κύριε.
12 Ἁμαρτία στόματος
αὐτῶν λόγος χειλέων αὐτῶν,
καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ
ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ
ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγε-
λήσονται.
13 Ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀρ-
γῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξουσι· καὶ γνώσονται
ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰα-
κὼβ, καὶ τῶν περάτων τῆς
γῆς.
14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέ-
ραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύ-
ων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
15 Αὐτοὶ διασκορπισθή-
σονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσι, καὶ γογγύσου-
σιν.
16 Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ
δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσο-
μαι τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι
ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου
καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου.
17 Βοηθός μου εἶ, σοὶ
ψαλῶ, ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντι-
λήπτωρ μου· ὁ θεός μου τὸ
ἔλεός μου.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχήν· ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβὰλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας.

ξ'. 60.

Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ
καθεῖλες ἡμᾶς· ὠργίσθης
καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς.
2 Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ
συνετάραξας αὐτὴν, ἴασαι
τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι
ἐσαλεύθη.
3 Ἔδειξας τῷ λαῷ σου
σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς
οἶνον κατανύξεως.
4 Ἔδωκας τοῖς φοβου-
μένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυ-
γεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου·
διάψαλμα.
5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ
ἀγα-

ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ
δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν
μου.
6 Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν
τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσο-
μαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα,
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν
διαμετρήσω.
7 Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ
ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ
Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κε-
φαλῆς μου, Ἰούδας βασι-
λεύς μου.
8 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπί-
δος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδου-
μαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά
μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπε-
τάγησαν.
9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει με
ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
10 Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ
ἀπωσάμενος ἡμᾶς, καὶ οὐκ
ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν;
11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ
θλίψεως, καὶ ματαία σωτη-
ρία ἀνθρώπου.
12 Ἐν τῷ θεῷ ποιήσο-
μεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς
ἐξουδενώσει τοὺς θλίβον-
τας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ
Δαυίδ, Ψαλμός.
ξα΄. 61.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς
δεήσεώς μου, πρόσχες
τῇ προσευχῇ μου.
2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς
γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν
τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν
μου, ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με·
ὡδήγησάς με·
3 Ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου,
πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσ-
ώπου ἐχθροῦ.
4 Παροικήσω ἐν τῷ σκη-
νώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας,
σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου.
5 Ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκου-
σας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας
κληρονομίαν τοῖς φοβου-
μένοις τὸ ὄνομά σου.
6 Ἡμέρας ἐφ᾽ ἡμέρας τοῦ
βασιλέως προσθήσεις, τὰ
ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς
καὶ γενεᾶς.
7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζη-
τήσει;
8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνό-
ματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ
ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδι-
θοὺμ, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
ξβ΄. 62.

Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποτα-
γήσεται ἡ ψυχή μου; παρ᾽
αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
2 Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου
καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ
μου,

μου, ὁ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ-
πλεῖον.
3 Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε
ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε
πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κε-
κλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.
4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐ-
βουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔ-
δραμον ἐν δίψῃ· τῷ στόμα-
τι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.
5 Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτά-
γηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ'
αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου.
6 Ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ
σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου,
οὐ μὴ μεταναστεύσω.
7 Ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτή-
ριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ θε-
ὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλ-
πίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ.
8 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν
πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκ-
χέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοη-
θὸς ἡμῶν.
9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιό-
τητος ἐπιτοαυτό.
10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδι-
κίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ
ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν
ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.
11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ
θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι
τὸ κράτος τοῦ θεοῦ,
12 Καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλε-
ος· ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ ἐν τῷ
εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰουδαίας.

ξγ'. 63.

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς
σὲ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σε ἡ
ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ
ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤ-
φθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνα-
μίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
3 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός
σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου
ἐπαινέσουσί σε.
4 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν
τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
5 Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότη-
τος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου,
καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέ-
σει τὸ στόμα μου.
6 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ
τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρ-
θροις ἐμελέτων εἰς σέ.
7 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός
μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλι-
άσομαι.
8 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου
ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβε-
το ἡ δεξιά σου.
9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζή-
τησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσε-
λεύσονται

λωίσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ξδʹ. 64.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

2 Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν.

4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπον, τίς ὄψεται αὐτούς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις· προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα.

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός· βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

8 Καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς.

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, ᾠδὴ Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι.

ξεʹ. 65.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

4 Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ

θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

6 Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται; ταραχθήσονται τὰ ἔθνη·

8 Καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων, ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

10 Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον· πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

11 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

12 Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

13 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

ξϛʹ. 66.

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

2 Εἴπατε τῷ θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

3 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε· διάψαλμα.

4 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.

6 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς· διάψαλμα.

7 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

8 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

9 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός·

ὁ θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

10 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

11 Ἐπεβίβασας ἀνθρώποις ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

12 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου.

13 Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

14 Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων· διάψαλμα.

15 Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

16 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

17 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου κύριος.

18 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

19 Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

ξζ'. 67.

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς·

2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν.

7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός· καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ξη'. 68.

Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν, ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ,

8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός.

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου·

14 Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων· κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

20 Ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς

τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ κυρίου κυ-
ρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανά-
του.

21 Πλὴν ὁ θεὸς συν-
θλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν
αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς δια-
πορευομένων ἐν πλημμελεί-
αις αὐτῶν.

22 Εἶπε κύριος, ἐκ Βα-
σὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν
βυθοῖς θαλάσσης·

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς
σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν
κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ'
αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πο-
ρεῖαί σου ὁ θεός, αἱ πορεῖαι
τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχον-
τες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν
μέσῳ νεανίδων τυμπανι-
στριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλο-
γεῖτε τὸν θεὸν κύριον ἐκ πη-
γῶν Ἰσραήλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτε-
ρος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες
Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρ-
χοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες
Νεφθαλίμ.

28 Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ
δυνάμει σου, δυνάμωσον ὁ
θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω
ἐν ἡμῖν·

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι
βασιλεῖς δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θη-
ρίοις τοῦ καλάμου. ἡ συναγω-
γὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δα-
μάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐκ-
κλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμα-
σμένους τῷ ἀργυρίῳ· δια-
σκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πο-
λέμους θέλοντα.

31 Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ
Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προ-
φθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ.

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς
ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ
κυρίῳ· διάψαλμα.

33 Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν
οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατ' ἀνατο-
λάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ
φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ θεῷ·
ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλο-
πρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις
αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς
Ἰσραήλ· αὐτὸς δώσει δύνα-
μιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλ-
λοιωθησομένων, Ψαλ-
μὸς τῷ Δαυίδ.

ξθ'. 69.

Σῶσόν με ὁ θεὸς, ὅτι
εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυ-
χῆς μου.

2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυ-
θοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, ἦλ-
θον εἰς τὰ βάθη τῆς θα-
λάσσης,

λάστης, καὶ καταιγὶς κατε-
πόντισέ με.
3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐ-
βραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου·
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου
ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν
Θεόν μου.
4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ
τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου
οἱ μισοῦντές με δωρεάν·
ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί
μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδί-
κως. ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε
ἀπετίννυον.
5 Ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν
ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέ-
λειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπε-
κρύβησαν.
6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ'
ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύ-
ριε, κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ
δὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ
οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραήλ.
7 Ὅτι ἕνεκά σου ὑπή-
νεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυ-
ψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν
μου.
8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐ-
γενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου,
καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μη-
τρός μου.
9 Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου
σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνει-
δισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.
10 Καὶ συνέκαλυψα ἐν
νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ
ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς
ἐμοί.
11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυ-
μά μου σάκκον, καὶ ἐγενό-
μην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.
12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν
οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ
εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες
οἶνον.
13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ
μου πρὸς σὲ κύριε, καιρὸς
εὐδοκίας. ὁ Θεὸς ἐν τῷ πλή-
θει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν
μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρί-
ας σου.
14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ,
ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην
ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ
ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδά-
των.
15 Μή με καταποντισάτω
καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ κα-
ταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ
συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ
στόμα αὐτοῦ.
16 Εἰσάκουσόν μου κύριε,
ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου,
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰ-
κτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ'
ἐμέ.
17 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παι-
δός σου, ὅτι θλίβομαι, τα-
χὺ ἐπάκουσόν μου.
18 Πρόσχες τῇ ψυχῇ
μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν·
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, ῥῦ-
σαί με.

19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

20 Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.

23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

24 Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

25 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

28 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

31 Καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

34 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ.

35 Ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας· καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν· καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κύριον.

ό. 70.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοή-

θεια

θειάν μου πρόσχες, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

2 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

3 Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε.

4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός· καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Τῷ Δαυὶδ, Ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτως αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

οα'. 71.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.

3 Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

4 Ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.

8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτό.

11 Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

12 Ὁ θεὸς

12 Ὁ θεός μου μὴ μα-
κρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεός μου
εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσ-
χες.
13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλι-
πέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες
τὴν ψυχήν μου, περιβαλ-
λέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντρο-
πὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά
μοι.
14 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλ-
πιῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ
πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.
15 Τὸ στόμα μου ἀναγγε-
λεῖ δικαιοσύνην σου, ὅλην
τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν
σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμ-
ματείας,
16 Εἰσελεύσομαι ἐν
δυναστείᾳ κυρίου· κύριε
μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης
σου μόνου.
17 Ὁ θεός μου ἃ ἐδίδαξάς
με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι
τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυ-
μάσιά σου,
18 Καὶ ἕως γήρως καὶ
πρεσβείου· ὁ θεός μου μὴ
ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἂν
ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά
σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχο-
μένῃ· τὴν δυναστείαν σου,
19 Καὶ τὴν δικαιοσύνην
σου ὁ θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων,
ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ
θεὸς τίς ὅμοιός σοι;
20 Ὅσας ἔδειξάς μοι
θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς,
καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς
με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς
γῆς ἀνήγαγές με.
21 Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ
τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ
ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με,
καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς
πάλιν ἀνήγαγές με.
22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολο-
γήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε,
ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν
ἀλήθειάν σου ὁ θεός· ψαλῶ
σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ
Ἰσραήλ.
23 Ἀγαλλιάσονται τὰ
χείλη μου ὅταν ψάλλω σοι,
καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυ-
τρώσω.
24 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά
μου ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετήσει τὴν δικαιοσύνην
σου· ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐν-
τραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι.

Εἰς Σαλομών, Ψαλμὸς τῷ
Δαυίδ.

οβ'. 72.

Ὁ θεὸς τὸ κρῖμά σου
τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν
δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ
βασιλέως.
2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν
δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς
σου ἐν κρίσει.
3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη
εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βου-
νοὶ δικαιοσύνην.

4 Κρινεῖ

4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

10 Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.

16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

17 Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

19 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο γένοιτο.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ υἱοῦ Ἰεσσαί· Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ογ' 73.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

2 Ἐμοῦ

2 Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.

7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διῆλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας.

8 Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπον, πῶς ἔγνω ὁ θεὸς, καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;

12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου.

13 Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου.

14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

15 Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.

16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου·

17 Ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.

18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακὰ, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

20 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

21 Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν.

22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί.

23 Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ
σοῦ·

σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς
δεξιᾶς μου.
24 Καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου
ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης
προσελάβου με.
25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν
τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί
ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία
μου καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ θεὸς τῆς
καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου
ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνον-
τες ἑαυτοὺς ἀπό σου, ἀπο-
λοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάν-
τα τὸν πορνεύοντα ἀπό σου.
28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολ-
λᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι,
τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλ-
πίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαί με
πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν
ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
οδ'. 74.

Ἱνατί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς
τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμός σου
ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς
σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς,
ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονο-
μίας σου· ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
3 Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου
ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν
εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσα-
το ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου.
4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ
μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς
ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ ση-
μεῖα αὐτῶν σημεῖα.
5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς
τὴν ἔξοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν
δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξ-
έκοψαν
6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπι-
τοαυτὸ, ἐν πελέκει καὶ λα-
ξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐ-
τήν.
7 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ
ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν,
ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ
ὀνόματός σου.
8 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπι-
τοαυτὸ, δεῦτε καὶ καταπαύ-
σωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ
θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.
9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴ-
δομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης,
καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
10 Ἕως πότε ὁ θεὸς ὀ-
νειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ
ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου
εἰς τέλος;
11 Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν
χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου
ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς
τέλος;
12 Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς
ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργά-
σατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς
γῆς.
13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ
δυνάμει σου τὴν θάλασ-
σαν, σὺ συνέτριψας τὰς κε-

φαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

14 Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

15 Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ.

16 Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.

17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

18 Μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

21 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

22 Ἀνάστα ὁ θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

23 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

νε΄. 75.

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

3 Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· διάψαλμα· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.

4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας·

5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν.

6 Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων·

7 Ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

οϛʹ. 76.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.

4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ, ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.

7 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν.

9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς· διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.

11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα τῷ φοβερῷ.

12 Καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ, Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

οζʹ. 77.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν· καὶ προσέσχε μοι.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· διάψαλμα.

4 Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια.

6 Ἐμνήσθην

6 Ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτη-
σα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας
μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ
πνεῦμά μου.
7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀ-
πώσεται κύριος, καὶ οὐ προσ-
θήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
8 Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέ-
λεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν;
9 Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτει-
ρῆσαι ὁ θεός; ἢ συνέξει ἐν
τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς
αὐτοῦ; διάψαλμα.
10 Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξά-
μην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς
δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.
11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων
κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀ-
πὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασί-
ων σου.
12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολε-
σχήσω.
13 Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ
ὁδός σου· τίς θεὸς μέγας ὡς
ὁ θεὸς ἡμῶν;
14 Σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν
θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν
τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.
15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βρα-
χίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς
Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ.
16 Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ
θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ
ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄ-
βυσσοι.
17 Πλῆθος ἤχους ὑδά-
των, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νε-
φέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου
διαπορεύονται.
18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου
ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ
ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ,
ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγε-
νήθη ἡ γῆ.
19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁ-
δοί σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν
ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη
σου οὐ γνωσθήσονται.
20 Ὡδήγησας ὡς πρό-
βατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ
Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
οη'. 78.

Προσέχετε λαός μου τῷ
νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς
ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στό-
ματός μου.
2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου, φθέγξομαι
προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνω-
μεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡ-
μῶν διηγήσαντο ἡμῖν.
4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέ-
ραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰ-
νέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυνα-
στείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.
5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον
ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν
Ἰσραήλ· ὅσα ἐνετείλατο

τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνω-
ρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐ-
τῶν.
6 Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑ-
τέρα, υἱοὶ τεχθησόμενοι, καὶ
ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν
αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
7 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν
τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ
ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ
θεοῦ· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ἐκζητήσωσιν.
8 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ
πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκο-
λιὰ καὶ παραπικραίνουσα·
γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν
καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπι-
στώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦ-
μα αὐτῆς.
9 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνον-
τες καὶ βάλλοντες τόξοις ἐ-
στράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
10 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν
διαθήκην τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ
νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν
πορεύεσθαι.
11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐ-
εργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυ-
μασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν
αὐτοῖς.
12 Ἐναντίον τῶν πατέ-
ρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυ-
μάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν
πεδίῳ Τάνεως.
13 Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ
διήγαγεν αὐτοὺς, παρέστη-
σεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.
14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς
ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην
τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυ-
ρός.
15 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐ-
ρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς
ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ
πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς πο-
ταμοὺς ὕδατα.
17 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ
ἁμαρτάνειν αὐτῷ· παρε-
πίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀ-
νύδρῳ.
18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θε-
ὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν.
19 Καὶ κατελάλησαν τοῦ
θεοῦ, καὶ εἶπον, μὴ δυνήσε-
ται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τρά-
πεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν,
καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χεί-
μαῤῥοι κατεκλύσθησαν· μὴ
καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἑ-
τοιμάσαι τράπεζαν τῷ
λαῷ αὐτοῦ;
21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύ-
ριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ
ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ
ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν
τῷ θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ
σωτήριον αὐτοῦ.
23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέ-
λαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας
οὐρανοῦ ἀνέῳξε.
24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς
μάννα

μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

25 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

26 Ἀπῆρεν Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα.

27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

28 Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

29 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς.

30 Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

31 Καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, τότε ἐξεζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ· καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν, καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

42 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς

αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ
τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως
μὴ πίωσιν.
45 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐ-
τοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν
αὐτοὺς, καὶ βάτραχον καὶ διέ-
φθειρεν αὐτούς.
46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ
τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ
τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀ-
κρίδι.
47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλά-
ζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ
τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν
τῇ πάχνῃ.
48 Καὶ παρέδωκεν εἰς
χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν
καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.
49 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐ-
τοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν
καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν
δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
50 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ
ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐφείσατο
ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐ-
τῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θά-
νατον συνέκλεισε.
51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρω-
τότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ·
ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν
ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.
52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρό-
βατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνή-
γαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον
ἐν ἐρήμῳ.
53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς
ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλία-
σαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐκάλυψε θάλασσα.
54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς
εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ,
ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δε-
ξιὰ αὐτοῦ.
55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκλη-
ροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ
κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνω-
σεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν
τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ πα-
ρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὕψι-
στον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ
ἐφυλάξαντο.
57 Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠ-
θέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέ-
ρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς
τόξον στρεβλόν.
58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν
ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρε-
ζήλωσαν αὐτόν.
59 Ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ
ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφό-
δρα τὸν Ἰσραήλ.
60 Καὶ ἀπώσατο τὴν
σκηνὴν Σιλώμ, σκήνωμα οὗ
κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.
61 Καὶ παρέδωκεν εἰς
αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐ-
τῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν
εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
62 Καὶ συνέκλεισεν ἐν
ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερ-
εῖδε.
63 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κα-
τέφαγε

τέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι
αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν.
64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομ-
φαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι
αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται.
65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑ-
πνῶν κύριος, ὡς δυνατὸς καὶ
κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.
66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐ-
χθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω
ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐ-
τοῖς.
67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκή-
νωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν
Ἐφραῒμ οὐκ ἐξελέξατο.
68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν
φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σι-
ὼν ὃ ἠγάπησε.
69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς
μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα
αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἐθεμελίω-
σεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.
70 Καὶ ἐξελέξατο Δα-
υὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέ-
λαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνί-
ων τῶν προβάτων.
71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευ-
ομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποι-
μαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ.
72 Καὶ ἐποίμανεν αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς
καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν
ταῖς συνέσεσι τῶν χει-
ρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐ-
τούς.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
οθ΄ 79.

Ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη
εἰς τὴν κληρονομίαν σου,
ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
2 Ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς
ὀπωροφυλάκιον, ἔθεντο τὰ
θνησιμαῖα τῶν δούλων σου
βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ
οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσί-
ων σου τοῖς θηρίοις τῆς
γῆς.
3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐ-
τῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
4 Ἐγενήθημεν ὄνειδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτη-
ρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς
κύκλῳ ἡμῶν.
5 Ἕως πότε κύριε ὀργι-
σθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθή-
σεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;
6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου
ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώ-
σκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας,
αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκα-
λέσαντο.
7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰα-
κὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρή-
μωσαν.
8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνο-
μιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προ-
καταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
οἰκτιρμοί σου κύριε, ὅτι
ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς
ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου, κύ-
ριε,

ειε, ῥῦσαι ἡμᾶς· ἱλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου.
10 Μήποτε εἴπωσι τὰ
ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν;
καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔ-
θνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ-
μῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ
αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ
ἐκκεχυμένου.
11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν
σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπε-
δημένων· κατὰ τὴν μεγα-
λωσύνην τοῦ βραχίονός σου,
περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων.
12 Ἀπόδος τοῖς γείτο-
σιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς
τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνει-
δισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνεί-
δισάν σε κύριε.
13 Ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ
πρόβατα νομῆς σου, ἀνθο-
μολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν
αἴνεσίν σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσὰφ, Ψαλμός.

π' 80.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ
πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ
πρόβατον τὸν Ἰωσήφ· ὁ κα-
θήμενος ἐπὶ τῶν χερου-
βὶμ ἐμφάνηθι,
2 Ἐναντίον Ἐφραῒμ καὶ
Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ· ἐξέ-
γειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
3 Ὁ θεὸς ἐπίστρεψον
ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου, καὶ σωθη-
σόμεθα.
4 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνά-
μεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ
τὴν προσευχὴν τῶν δούλων
σου;
5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον
δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς
ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.
6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλο-
γίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ
οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν
ἡμᾶς.
7 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνά-
μεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ σωθησόμεθα.
8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύ-
πτου μετῆρας, ἐξέβαλες
ἔθνη καὶ κατεφύτευσας
αὐτήν.
9 Ὡδοποίησας ἔμπροσ-
θεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευ-
σας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ
ἐπλήρωσε τὴν γῆν.
10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ
αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδρά-
δες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ
θεοῦ.
11 Ἐξέτεινε τὰ κλή-
ματα αὐτῆς ἕως θαλάσ-
σης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς
παρα-

παραφυάδας αὐτῆς.
12 Ἱνατί καθεῖλες τὸν
φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυ-
γῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ
παραπορευόμενοι τὴν ὁ-
δόν;
13 Ἐλυμήνατο αὐτὴν
ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς
ἄγριος κατενεμήσατο αὐ-
τήν.
14 Ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλε-
ψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε· καὶ
ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον
ταύτην.
15 Καὶ κατάρτισαι αὐ-
τήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά
σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώ-
που, ὃν ἐκραταίωσας σε-
αυτῷ.
16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ
καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπι-
τιμήσεως τοῦ προσώπου σου
ἀπολοῦνται.
17 Γενηθήτω ἡ χείρ σου
ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ
ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκρα-
ταίωσας σεαυτῷ.
18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ
σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ
τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσό-
μεθα.
19 Κύριε ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡ-
μᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου, καὶ σωθησό-
μεθα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν
ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
πα'. 81.
Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοη-
θῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ
θεῷ Ἰακώβ.
2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δό-
τε τύμπανον, ψαλτήριον
τερπνὸν μετὰ κιθάρας.
3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ
σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ
ἑορτῆς ὑμῶν.
4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσ-
ραὴλ ἐστι, καὶ κρίμα τῷ θεῷ
Ἰακώβ.
5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰω-
σὴφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ
ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ
ἔγνω ἤκουσεν.
6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων
τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευ-
σαν.
7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω
με, καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπή-
κουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ κα-
ταιγίδος· διάψαλμα. ἐδο-
κίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀν-
τιλογίας.
8 Ἄκουσον λαός μου καὶ δια-
μαρτύρομαί σοι· Ἰσραὴλ ἐ-
ὰν ἀκούσῃς μου,
9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς
πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνή-
σεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.
10 Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος
ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε

ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον
τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω
αὐτό.
11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λα-
ός μου τῆς φωνῆς μου,
καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε
μοι.
12 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐ-
τοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύ-
σονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα-
σιν αὐτῶν.
13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ
μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου
εἰ ἐπορεύθη·
14 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς
ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα,
καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐ-
τοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά
μου.
15 Οἱ ἐχθροὶ κυρίου
ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται
ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα.
16 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς
ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ
πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐ-
τούς.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
πβʹ. 82.

Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγω-
γῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς
διακρινεῖ.
2 Ἕως πότε κρίνετε ἀδι-
κίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρ-
τωλῶν λαμβάνετε;
3 Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτω-
χῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δι-
καιώσατε.
4 Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτω-
χόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ
ῥύσασθε αὐτόν.
5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ
συνῆκαν, ἐν σκότει δια-
πορεύονται· σαλευθήτωσαν
πάντα τὰ θεμέλια τῆς
γῆς.
6 Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε καὶ
υἱοὶ ὑψίστου πάντες.
7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν
ἀρχόντων πίπτετε.
8 Ἀνάστα ὁ θεός, κρῖνον
τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακλη-
ρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.
πγʹ. 83.

Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσε-
ταί σοι; μὴ σιγήσῃς μὴ
δὲ καταπραΰνῃς ὁ θεός.
2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί
σου ἤχησαν, καὶ οἱ μι-
σοῦντές σε ἦραν κεφα-
λήν.
3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατε-
πανουργεύσαντο γνώμην,
καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν
ἁγίων σου.
4 Εἶπαν, δεῦτε καὶ ἐξο-
λοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔ-
θνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνο-
μα Ἰσραὴλ ἔτι.
5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν

ὁμονοίᾳ

ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ σοῦ
διαθήκην διέθεντο.
6 Τὰ σκηνώματα τῶν
Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαη-
λῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγα-
ρηνοί·
7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ
Ἀμαλὴκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν
κατοικούντων Τύρον.
8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσὴρ συμ-
παρεγένετο μετ᾽ αὐτῶν, ἐγενή-
θησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς
υἱοῖς Λώτ· διάψαλμα.
9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ
Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρα, ὡς
τῷ Ἰαβὶμ ἐν τῷ χειμάῤῥῳ
Κισῶν.
10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν
Ἀενδὼρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ
κόπρος τῇ γῇ.
11 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας
αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ,
καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰν,
πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐ-
τῶν.
12 Οἵτινες εἶπον κλη-
ρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ
ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ.
13 Ὁ θεός μου θοῦ αὐ-
τοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλά-
μην κατὰ πρόσωπον ἀνέ-
μου.
14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ δια-
φλέξει δρυμὸν· ὡσεὶ φλὸξ ἣ
κατακαύσει ὄρη.
15 Οὕτως καταδιώξεις
αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι
σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου
συνταράξεις αὐτούς.
16 Πλήρωσον τὰ πρόσω-
πα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ
ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου
κύριε.
17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐν-
τραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθω-
σαν.
18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι
ὄνομά σοι κύριος, σὺ μό-
νος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ, Ψαλμός.

πδ´. 84.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκη-
νώματά σου κύριε τῶν δυνά-
μεων.
2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει
ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ
κυρίου. ἡ καρδία μου καὶ ἡ
σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ
θεὸν ζῶντα.
3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν
ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν
νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ
νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσια-
στήριά σου κύριε τῶν δυνά-
μεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ
θεός μου.
4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦν-
τες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσου-
σί σε. διάψαλμα.

5 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο, καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου, μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

11 Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος, ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

12 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ, Ψαλμός.

πε΄. 85.

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

7 Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός. ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι

δόξαν

δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

12 Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

13 Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ. πς΄. 86.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3 Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

5 Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι κύριε τῆς προσευχῆς μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε· καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ θεὸς μόνος.

11 Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

12 Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.

14 Ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ

Σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδί-
σκης σου.
17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ ση-
μεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτω-
σαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰ-
σχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ κύριε
ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκά-
λεσάς με.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠ-
δῆς.

πζ'. 87.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς
ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
2 Ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύ-
λας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.
3 Δεδοξασμένα ἐλαλή-
θη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.
4 Μνησθήσομαι Ῥαὰβ,
καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώ-
σκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυ-
λοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν
Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν
ἐκεῖ.
5 Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ, ἄν-
θρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐ-
γεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐ-
θεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.
6 Κύριος διηγήσεται ἐν
γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τού-
των τῶν γεγεννημένων ἐν αὐ-
τῇ.
7 Ὡς εὐφραινομένων πάν-
των ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς
Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ
μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι,
συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσ-
ραηλίτῃ.

πή. 88.

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας
μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν
νυκτὶ ἐναντίον σου.
2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου
ἡ προσευχή μου· κλῖνον
τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου.
3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ
ψυχή μου, ἡ ζωή μου τῷ ᾅ-
δῃ ἤγγισε.
4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον·
ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος,
5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος·
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδον-
τες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης
ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός
σου ἀπώσθησαν.
6 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ
κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.
7 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ
θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ· διάψαλμα.
8 Ἐμάκρυνας τοὺς γνω-
στούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρε-
δόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠ-
σθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκ-
έκραξα πρὸς σὲ κύριε ὅ-
λην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα

πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

11 Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

13 Κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

14 Ἵνατί κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

16 Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·

17 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ· ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα·

18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

πθ. 89.

Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ, ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ;

7 Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

10 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς

τραυματίαν, ὑπερήφανον, ἐν
τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς
σου διεσκόρπισας τοὺς ἐ-
χθρούς σου.
11 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί,
καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκου-
μένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
σὺ ἐθεμελίωσας.
12 Τὸν Βοῤῥᾶν καὶ τὴν
θάλασσαν σὺ ἔκτισας· Θα-
βὼρ, καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου ἀγαλλιάσονται.
13 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυ-
ναστείας· κραταιωθήτω ἡ
χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δε-
ξιά σου.
14 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα
ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου·
ἔλεος καὶ ἀλήθεια προ-
πορεύσονται πρὸ προσώπου
σου.
15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ
γινώσκων ἀλαλαγμόν· κύ-
ριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου
σου πορεύσονται.
16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡ-
μέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ὑψωθήσονται.
17 Ὅτι καύχημα τῆς δυ-
νάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν
τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται
τὸ κέρας ἡμῶν.
18 Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντί-
ληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ
βασιλέως ἡμῶν.
19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁ-
ράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας,
ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνα-
τὸν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ
λαοῦ μου.
20 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦ-
λόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν.
21 Ἡ γὰρ χείρ μου συναντι-
λήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων
μου κατισχύσει αὐτόν.
22 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς
ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ
προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐ-
τόν.
23 Καὶ συγκόψω ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐ-
τὸν τροπώσομαι.
24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ
τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσε-
ται τὸ κέρας αὐτοῦ.
25 Καὶ θήσομαι ἐν θα-
λάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν πο-
ταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
26 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί
με, πατήρ μου εἶ σὺ, θεός
μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτη-
ρίας μου.
27 Κἀγὼ πρωτότοκον θή-
σομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ
τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω
αὐτῷ τὸ ἔλεός μου καὶ ἡ δια-
θήκη μου πιστὴ αὐτῷ.
29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα
αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ
ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
30 Ἐὰν

30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου,
καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πο-
ρευθῶσιν·
31 Ἐὰν τὰ δικαιώματά
μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς
ἐντολάς μου μὴ φυλάξω-
σιν·
32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥά-
βδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ
ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐ-
τῶν.
33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ
διασκεδάσω ἀπ᾽ αὐτῶν· οὐδ᾽
οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ μου.
34 Οὐδ᾽ οὐ μὴ βεβηλώ-
σω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ
ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χει-
λέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.
35 Ἅπαξ ὤμοσα ἐν ἁ-
γίῳ μου εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύ-
σομαι;
36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρό-
νος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναν-
τίον μου·
37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κα-
τηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός·
διάψαλμα.
38 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξου-
δένωσας, ἀνεβάλου τὸν χρι-
στόν σου.
39 Κατέστρεψας τὴν δια-
θήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβή-
λωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγί-
ασμα αὐτοῦ.
40 Καθεῖλες πάντας τοὺς
φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυ-
ρώματα αὐτοῦ δειλίαν.
41 Διήρπαζον αὐτὸν πάν-
τες οἱ διοδεύοντες ὁδόν,
ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γεί-
τοσιν αὐτοῦ.
42 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν
τῶν θλιβόντων αὐτόν, εὔ-
φρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ.
43 Ἀπέστρεψας τὴν βοή-
θειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ
πολέμῳ.
44 Κατέλυσας ἀπὸ καθα-
ρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ
εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.
45 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡ-
μέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέ-
χεας αὐτοῦ αἰσχύνην.
46 Ἕως πότε κύριε ἀπο-
στρέφῃ εἰς τέλος, ἐκκαυ-
θήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή
σου;
47 Μνήσθητι τίς μου ἡ
ὑπόστασις, μὴ γὰρ ματαίως
ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων;
48 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος
ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θά-
νατον, ῥύσεται τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; διά-
ψαλμα.
49 Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου
τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἃ ὤμο-
σας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σου.

50 Μνήσθητι κύριε τοῦ
ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ
ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου
πολλῶν ἐθνῶν.
51 Οὗ ὠνείδισαν οἱ
ἐχθροί σου κύριε, οὗ ὠνεί-
δισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ
χριστοῦ σου.
52 Εὐλογητὸς κύριος
εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο
γένοιτο.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ.

ϟ΄. 90.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενή-
θης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γε-
νεᾷ.
2 Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι
καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ
τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος
σὺ εἶ.
3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρω-
πον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶ-
πας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων.
4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν
ὀφθαλμοῖς σου κύριε, ὡς
ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε,
καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν
ἔτη ἔσονται, τὸ πρωῒ ὡσεὶ
χλόη παρέλθοι,
6 Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ
παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀπο-
πέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξη-
ρανθείη.
7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ
ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου
ἐταράχθημεν.
8 Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡ-
μῶν ἐναντίον σου, ὁ αἰὼν ἡ-
μῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσ-
ώπου σου.
9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι
ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ
ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.
10 Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀρά-
χνη ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδο-
μήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυ-
ναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη,
καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος
καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε
πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παι-
δευθησόμεθα.
11 Τίς γινώσκει τὸ κρά-
τος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ
τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου
12 Ἐξαριθμήσασθαι; τὴν
δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν
μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους
τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
13 Ἐπίστρεψον κύριε, ἕως
πότε, καὶ παρακλήθητι ἐπὶ
τοῖς δούλοις σου.
14 Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ
τοῦ ἐλέους σου κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράν-
θημεν· ἐν πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν
15 Εὐφρανθείημεν,
ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεί-
νωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδο-
μεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δού-
λους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα
σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν.
17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ,
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑ-
βραίοις.

ϟα'. 91.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ
τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ
τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
2 Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντι-
λήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή
μου ὁ θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ'
αὐτόν.
3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε
ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ
ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις
αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς·
ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλή-
θεια αὐτοῦ.
5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φό-
βου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους
πετομένου ἡμέρας,
6 Ἀπὸ πράγματος ἐν
σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ
συμπτώματος καὶ δαιμονίου
μεσημβρινοῦ.
7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους
σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ
δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ
ἐγγιεῖ.
8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου κατανοήσεις, καὶ ἀντα-
πόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.
9 Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς
μου, τὸν ὕψιστον ἔθου κατα-
φυγήν σου.
10 Οὐ προσελεύσεται
πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ
ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί
σου.
11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ δια-
φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς σου.
12 Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
μή ποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.
13 Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασι-
λίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπα-
τήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε,
καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπά-
σω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνο-
μά μου.
15 Κεκράξεται πρὸς μέ,
καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ'
αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξε-
λοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐ-
τόν·
16 Μακρότητα ἡμερῶν
ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ Σαββάτου.

ϞΒ'. 92.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

3 Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε.

9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται. καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

11 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

14 Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι. καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται.

15 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὺς κύριος, ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκιστο ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

ϞΓ'. 93.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο, καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2 Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ·

3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.

4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ

σισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμα-
στὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος.
5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώ-
θησαν σφόδρα, τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τετρά-
δι Σαββάτου.
ϞΔʹ. 94.

Θεὸς ἐκδικήσεων κύρι-
ος, θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤ-
ῥησιάσατο.
2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν
γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν
τοῖς ὑπερηφάνοις.
3 Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ
κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ
καυχήσονται;
4 Φθέγξονται καὶ λαλήσου-
σιν ἀδικίαν, λαλήσουσι
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν;
5 Τὸν λαόν σου κύριε ἐτα-
πείνωσαν, καὶ τὴν κληρονο-
μίαν σου ἐκάκωσαν.
6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέ-
κτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφό-
νευσαν.
7 Καὶ εἶπαν, οὐκ ὄψεται κύ-
ριος, οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ
Ἰακώβ.
8 Συνέτε δὴ ἄφρονες ἐν
τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ ποτὲ
φρονήσατε.
9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ
ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀ-
φθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;
10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐ-
χὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων
ἄνθρωπον γνῶσιν;
11 Κύριος γινώσκει τοὺς
διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
12 Μακάριος ἄνθρωπος,
ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε, καὶ
ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς
αὐτόν.
13 Τοῦ πραῦναι αὐτὸν ἀφ᾽
ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυ-
γῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.
14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύ-
ριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκα-
ταλείψει.
15 Ἕως οὗ δικαιοσύνη
ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐ-
χόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. διά-
ψαλμα.
16 Τίς ἀναστήσεταί μοι
ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς
συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς
ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν;
17 Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐ-
βοήθησέ μοι, παραβραχὺ
παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή
μου.
18 Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται
ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου κύριε
ἐβοήθει μοι.
19 Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ
μου, αἱ παρακλήσεις σου εὔ-
φραναν τὴν ψυχήν μου.
20 Μὴ συμπροσέστω σοι

θρόνος

θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα;

21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγήν, καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ϞΕʹ. 95.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι θεὸς μέγας κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν.

5 Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου·

11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ϟϛʹ. 96.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ἄσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας κύριος καὶ
αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός
ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θε-
ούς.
5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ
τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ
κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποί-
ησεν.
6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡ-
ραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιω-
σύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν
τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.
7 Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ
πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκα-
τε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τι-
μήν.
8 Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ
δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε
θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς
τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.
9 Προσκυνήσατε τῷ κυ-
ρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σα-
λευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐ-
τοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν, ὅτι κύριος ἐβασίλευσε, καὶ
γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμέ-
νην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
11 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐ-
ρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
12 Χαρήσεται τὰ πεδία,
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, τό-
τε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ
ξύλα τοῦ δρυμοῦ.
13 Ἀπὸ προσώπου κυ-
ρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρ-
χεται κρῖναι τὴν γῆν· κρι-
νεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαι-
οσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὅτε ἡ
γῆ αὐτοῦ καθίσταται· ἀνε-
πίγραφος παρ' Ἑβραίοις.
ϟζʹ. 97.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν,
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφραν-
θήτωσαν νῆσοι πολλαί.
2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύ-
κλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ
κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρό-
νου αὐτοῦ.
3 Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προ-
πορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύ-
κλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
4 Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ
αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐ-
σαλεύθη ἡ γῆ.
5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐ-
τάκησαν ἀπὸ προσώπου κυ-
ρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου
πάσης τῆς γῆς.
6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ
εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν
δόξαν αὐτοῦ.
7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες
οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυ-
πτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσ-
κυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγ-
γελοι αὐτοῦ.
8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ
Σιών,

Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ
θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕ-
νεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.
9 Ὅτι σὺ κύριος ὕψιστος
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα
ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας
τοὺς θεούς.
10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύ-
ριον, μισεῖτε πονηρόν· φυ-
λάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν
ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁ-
μαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.
11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δι-
καίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρ-
δίᾳ εὐφροσύνη.
12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν
τῷ κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε
τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
ϟη'. 98.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα
καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποί-
ησεν ὁ κύριος· ἔσωσεν αὐ-
τὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βρα-
χίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
2 Ἐγνώρισε κύριος τὸ
σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν
ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δι-
καιοσύνην αὐτοῦ.
3 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐ-
τοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀλη-
θείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον
τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
4 Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ
πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλ-
λιᾶσθε καὶ ψάλατε.
5 Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν
κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ
ψαλμοῦ.
6 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς,
καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατί-
νης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως κυρίου.
7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰ-
κουμένη καὶ πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες ἐν αὐτῇ.
8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χει-
ρὶ ἐπιτοαυτό, τὰ ὄρη ἀγαλ-
λιάσονται.
9 Ἀπὸ προσώπου κυρίου,
ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι
τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκου-
μένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λα-
οὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
ϟθ'. 99.

Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀρ-
γιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμε-
νος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σα-
λευθήτω ἡ γῆ.
2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας,
καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας
τοὺς λαούς.
3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι
φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι·
4 Καὶ τιμὴ βασιλέως
κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμα-
σας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δι-
καιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐ-
ποίησας.

5 Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.
6 Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν
τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σα-
μουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμέ-
νοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκα-
λοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς
εἰσήκουεν αὐτῶν.
7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλά-
λει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύ-
λασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ,
καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ
ἔδωκεν αὐτοῖς.
8 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ
ἐπήκουες αὐτῶν, ὁ θεὸς σὺ
εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ
ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπι-
τηδεύματα αὐτῶν.
9 Ὑψοῦτε κύριον τὸν
θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε
εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι
ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς
ἐξομολόγησιν.

ρ´. 100.

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶ-
σα ἡ γῆ·
2 Δουλεύσατε τῷ κυ-
ρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλ-
θετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλ-
λιάσει.
3 Γνῶτε ὅτι κύριος αὐ-
τός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν· αὐ-
τὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ
ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ
καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.
4 Εἰσέλθετε εἰς τὰς
πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογή-
σει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν
ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
5 Ὅτι χρηστὸς κύριος,
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ρα´. 101.

Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί
σοι κύριε, ψαλῶ.
2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ
ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρός
με· διεπορευόμην ἐν ἀκα-
κίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου μου·
3 Οὐ προετιθέμην πρὸ
ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα πα-
ράνομον, ποιοῦντας παρα-
βάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολ-
λήθη μοι
4 Καρδία σκαμβὴ, ἐκκλί-
νοντος ἀπ᾽ ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ
οὐκ ἐγίνωσκον.
5 Τὸν καταλαλοῦντα
λάθρᾳ τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦ-
τον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ
ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρ-
δίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.
6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ
τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγ-
καθῆσθαι αὐτοὺς μετ᾽ ἐμοῦ·
πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώ-
μῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

7 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

ρβ'. 102.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων·

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.

14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Ἐπι-

17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
προσευχὴν τῶν ταπεινῶν,
καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέη-
σιν αὐτῶν.
18 Γραφήτω αὕτη εἰς γε-
νεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτι-
ζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον.
19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ
ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, κύριος
ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέ-
βλεψε·
20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ
τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦ-
σαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατω-
μένων·
21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν
τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ τὴν
αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἰερουσα-
λήμ.
22 Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆ-
ναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βα-
σιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυ-
ρίῳ.
23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν
ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλι-
γότητα τῶν ἡμερῶν μου
24 Ἀνάγγειλόν μοι· μὴ
ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμε-
ρῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν
τὰ ἔτη σου.
25 Κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε
τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ
ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ
οὐρανοί.
26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ
δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ
ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις
αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται.
27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ
τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου
κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κα-
τευθυνθήσεται·

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
ργ'. 103.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός
μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ.
3 Τὸν εὐιλατεύοντα πά-
σας τὰς ἀνομίας σου, τὸν
ἰώμενον πάσας τὰς νόσους
σου.
4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στε-
φανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς.
5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν
ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ
νεότης σου.
6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ
κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις.
7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐ-
τοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος.

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

12 Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

15 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν·

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

ρδ΄. 104.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω.

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν.

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων,

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λει-

λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.
9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,
15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
16 Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.
17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
20 Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε; πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,

ζῶα

ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπο-
ρεύονται, δράκων οὗτος ὃν
ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.
27 Πάντα πρὸς σὲ προσ-
δοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν
αὐτῶν εἰς εὔκαιρον·
28 Δόντος σου αὐτοῖς,
συλλέξουσιν. ἀνοίξαντος σου
τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.
29 Ἀποστρέψαντος δέ σου
τὸ πρόσωπον, ταραχθή-
σονται. ἀντανελεῖς τὸ πνεῦ-
μα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ
εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέ-
ψουσιν.
30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦ-
μά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ
ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς.
31 Ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς
τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται
κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ.
32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέ-
μειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων
καὶ καπνίζονται.
33 Ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν ζωῇ
μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως
ὑπάρχω.
34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ δι-
αλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθή-
σομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ.
35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτω-
λοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύ-
ριον.

Ἀλληλούϊα.

ρε. 105.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυ-
ρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν
τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ·
2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλα-
τε αὐτῷ· διηγήσασθε πάν-
τα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
3 Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνό-
ματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐ-
φρανθήτω καρδία ζητούντων
τὸν κύριον·
4 Ζητήσατε τὸν κύριον
καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δια-
παντός.
5 Μνήσθητε τῶν θαυμασί-
ων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· τὰ
τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα
τοῦ στόματος αὐτοῦ.
6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦ-
λοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκ-
λεκτοὶ αὐτοῦ.
7 Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ
κρίματα αὐτοῦ.
8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ
ἐνετείλατο εἰς χιλίας γε-
νεάς.
9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβρα-
ὰμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ
Ἰσαάκ.
10 Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ

Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ
τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην
αἰώνιον.
11 Λέγων, σοὶ δώσω τὴν
γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα
κληρονομίας ὑμῶν·
12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀ-
ριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ
παροίκους ἐν αὐτῇ.
13 Καὶ διῆλθεν ἐξ ἔθνους
εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας
εἰς λαὸν ἕτερον.
14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον
ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλεγξ-
εν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.
15 Μὴ ἅπτεσθε τῶν χρι-
στῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφή-
ταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν
ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα
ἄρτου συνέτριψεν.
17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν
αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον
ἐπράθη Ἰωσήφ.
18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέ-
δαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδη-
ρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν
λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον κυρίου
ἐπύρωσεν αὐτόν.
20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ
ἔλυσεν αὐτὸν, ἄρχων λαοῦ καὶ
ἀφῆκεν αὐτόν.
21 Κατέστησεν αὐτὸν κύ-
ριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρ-
χοντα πάσης τῆς κτήσεως
αὐτοῦ.
22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρ-
χοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ
σοφίσαι.
23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ
εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ
παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.
24 Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν
αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίω-
σεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ.
25 Μετέστρεψε τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν, τοῦ μισῆσαι τὸν
λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν
τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν
τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν
ἐξελέξατο ἑαυτῷ.
27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς
λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ
τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ
Χάμ.
28 Ἐξαπέστειλε σκότος
καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπί-
κραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα
αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε
τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
30 Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐ-
τῶν βατράχους ἐν τοῖς τα-
μείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.
31 Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνό-
μυια, καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς
ὁρίοις αὐτῶν.
32 Ἔθετο τὰς βροχὰς
αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ κατα-
φλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμ-
πέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς
αὐτῶν,

αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν
ξύλον ὁρίου αὐτῶν.
34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς,
καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθ-
μός.
35 Καὶ κατέφαγε πάντα
χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ
κατέφαγε πάντα τὸν καρ-
πὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν
πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐ-
τῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πό-
νου αὐτῶν.
37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς
ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ
ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ
ἀσθενῶν.
38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος
ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπ-
έπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν
ἐπ' αὐτούς.
39 Διεπέτασε νεφέλην
εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ
τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν
νύκτα.
40 Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυ-
γομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ
ἐνέπλησεν αὐτούς.
41 Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ
ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν
ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου
τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀ-
βραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς
ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφρο-
σύνῃ.
44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν
κατεκληρονόμησαν.
45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν
νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.
ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

ρϛʹ. 106.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ
ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Τίς λαλήσει τὰς δυνα-
στείας τοῦ κυρίου, ἀκουστὰς ποι-
ήσει πάσας τὰς αἰνέσεις
αὐτοῦ;
3 Μακάριοι οἱ φυλάσσον-
τες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δι-
καιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
4 Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν
τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπί-
σκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ
σου.
5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστό-
τητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ
εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφρο-
σύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαι-
νεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν,
ἠδικήσαμεν.
7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ
θαυμάσιά σου, οὐκ ἐμνήσθη-
σαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου.
καὶ παρεπίκραναν ἀναβαί-
νοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ

8 Καὶ

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνε-
κεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ
γνωρίσαι τὴν δυναστείαν
αὐτοῦ.
9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυ-
θρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη·
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀ-
βύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ·
10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς μισοῦντος· καὶ
ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χει-
ρὸς ἐχθρῶν.
11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς
θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ
αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
12 Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λό-
γῳ αὐτοῦ, καὶ ᾖσαν τὴν
αἴνεσιν αὐτοῦ.
13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθον-
το τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐκ ὑπέ-
μειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυ-
μίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπεί-
ρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ
αἴτημα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε
πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς
αὐτῶν.
16 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋ-
σῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν
Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου.
17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατ-
έπιε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυ-
ψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν
Ἀβειρών.
18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν
τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ
κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.
19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον
ἐν Χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν
τῷ γλυπτῷ.
20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν
δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι
μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.
21 Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ
σώζοντος αὐτοὺς, τοῦ ποιή-
σαντος μεγάλα ἐν Αἰγύ-
πτῳ,
22 Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ,
φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυ-
θρᾶς.
23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ
Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ
ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον
αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυ-
μὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτούς.
24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπι-
θυμητὴν, οὐκ ἐπίστευσαν τῷ
λόγῳ αὐτοῦ.
25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ
εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυ-
ρίου.
26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ κατα-
βαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ·
27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ
σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς
ἐν ταῖς χώραις.
28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ
Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυ-
σίας νεκρῶν.
29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν

ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐ-
τῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς
ἡ πτῶσις.
30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξι-
λάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ
θραῦσις.
31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
32 Καὶ παρώργισαν αὐ-
τὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας,
καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐ-
τούς.
33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν
ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.
34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ
ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς.
35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα
αὐτῶν.
36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς
γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενή-
θη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.
37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-
τῶν τοῖς δαιμονίοις.
38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα
ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ
θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς
γλυπτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφο-
νοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵ-
μασι,
39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς
ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἐπόρνευσαν
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύ-
ριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
ἐβδελύξατο τὴν κληρονο-
μίαν αὐτοῦ.
41 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ
ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦν-
τες αὐτούς.
42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ
ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπει-
νώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας
αὐτῶν.
43 Πλεονάκις ἐῤῥύσατο
αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπί-
κραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ
αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν
ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
44 Καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐ-
τὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως
αὐτῶν.
45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς δια-
θήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμε-
λήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλέους αὐτοῦ.
46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς
οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων
τῶν αἰχμαλωτευσάντων
αὐτούς.
47 Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ
θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξο-
μολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι
ἐν τῇ αἰνέσει σου.
48 Εὐλογητὸς κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ
πᾶς ὁ λαός, γένοιτο γένοιτο.
ἀλληλούϊα.

ρζ'. 107.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θαλάσσης,

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν

τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγελλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

32 Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ·

35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα

ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα
αὐτῆς.
43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει
ταῦτα, καὶ συνήσουσι τὰ ἐ-
λέη τοῦ κυρίου;

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.
ρη'. 108.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ
θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου,
ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ
μου.
2 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου,
ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ
κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρ-
θρου.
3 Ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι
ἐν ἔθνεσιν.
4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν
οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ
ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά
σου.
5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρα-
νοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου.
6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ
ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δε-
ξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.
7 Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν
τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσο-
μαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ
τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν δια-
μετρήσω.
8 Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ
ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐ-
φραῒμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς
μου, Ἰούδας βασιλεύς μου·
9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπί-
δος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαί-
αν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά
μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπε-
τάγησαν.
10 Τίς ἀπάξει με εἰς πό-
λιν περιοχῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει
με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
11 Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπ-
ωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ
ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν;
12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ
θλίψεως, καὶ ματαία σωτη-
ρία ἀνθρώπου.
13 Ἐν τῷ θεῷ ποιήσο-
μεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξου-
δενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ
Δαυίδ.
ρθ'. 109.

Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου
μὴ παρασιωπήσῃς.
2 Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ
καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοί-
χθη· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ
γλώσσῃ δολίᾳ.
3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν
με δωρεάν.
4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐν-
διέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσ-
ηυχόμην.
5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖ-
σος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς
μου.

6 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

8 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

10 Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν. ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

11 Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.

12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.

13 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

14 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη.

15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντὸς, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

16 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

18 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

20 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

21 Καὶ σὺ κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· ῥῦσαί με,

22 Ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

23 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

24 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοή-

26 Βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου, ϗ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, ϗ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28 Καταράσονται αὐτοί, ϗ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

29 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, ϗ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.

30 Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, ϗ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ρι΄. 110.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών, ϗ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

4 Ὤμοσε κύριος ϗ οὐ μεταμεληθήσεται σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ἀλληλούϊα.

ρια. 111.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων ϗ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις ϗ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, ϗ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων ϗ οἰκτίρμων ὁ κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀ-
λήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶ-
σαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8 Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιη-
μέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύ-
τητι.
9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ
λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς
τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ,
ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.
10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος
κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶ-
σι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ
αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀλληλούϊα.

ριβʹ. 112.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φο-
βούμενος τὸν κύριον, ἐν
ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελή-
σει σφόδρα.
2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται
τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐ-
θέων εὐλογηθήσεται.
3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει
φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.
5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων
καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς
λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.
6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σα-
λευθήσεται· εἰς μνημόσυνον
αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φο-
βηθήσεται. ἑτοίμη ἡ καρδία
αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον.
8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐ-
τοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ ἕως οὗ ἐπί-
δῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψω-
θήσεται ἐν δόξῃ.
10 Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ
ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ
βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυ-
μία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Ἀλληλούϊα.

ριγʹ. 113.

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.
2 Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐ-
λογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ
ὄνομα κυρίου.
4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη ὁ κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐ-
ρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
5 Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,
6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν,
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·
7 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς
πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυ-
ψῶν πένητα,

8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ
ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων
λαοῦ αὐτοῦ·
9 Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν
οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις
εὐφραινομένην. ἀλληλούϊα.

ριδʹ. 114.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ
Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ
λαοῦ βαρβάρου,
2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγί-
ασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία
αὐτοῦ.
3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔ-
φυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη
εἰς τὰ ὀπίσω.
4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ
κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία
προβάτων.
5 Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι
ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι
ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσα-
τε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς
ἀρνία προβάτων;
7 Ἀπὸ προσώπου κυρίου
ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώ-
που τοῦ θεοῦ Ἰακώβ·
8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέ-
τραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ
τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς
ὑδάτων.

ριεʹ. 115.

Μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν,
ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς
δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου
καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.
2 Μή ποτε εἴπωσι τὰ
ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς
αὐτῶν;
3 Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα
ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.
4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν,
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων·
5 Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λα-
λήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι,
καὶ οὐκ ὄψονται.
6 Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκού-
σονται· ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσ-
φρανθήσονται.
7 Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ
ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχου-
σι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ
φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν.
8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο
οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάν-
τες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπι-
σεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.
10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλ-
πισεν ἐπὶ κύριον, βοη-
θὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
τῶν ἐστιν.
11 Οἱ φοβούμενοι τὸν κύ-
ριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον, βο-
ηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν
ἐστι.
12 Κύριος μνησθεὶς ἡ-
μῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλό-
γησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ, εὐλό-

γησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ἀλληλούϊα.

Ψαλμὸς ριϛ'. 116.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με. θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον,

4 Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην. ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. ἀλληλούϊα.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

12 Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

13 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

16 Ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου.

17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου

ρίου ἐπικαλέσομαι.

18 Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. ἀλληλούϊα.

ριζ'. 117.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλληλούϊα.

ριη'. 118.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.

9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.

10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

12 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου.

14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

16 Δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με· δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου.

18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ

με.

με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ.

20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὐόδωσον δή.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου.

27 Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεός μου εἶ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· θεός μου εἶ σὺ, καὶ ὑψώσω σε. ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἀλληλούϊα.

ℵ. ριθ΄. 119.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

9 ב. Ἐν τίνι κατορθώσει

νεώτερος

νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

17 ג. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

25 ד. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27 Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις

ρίοις σου κύριε, μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

33 Π. Νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

41 Ι. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

43 Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

49 Ι· Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθυμία κατέσχε με

ἀπὸ

ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
57 Π. Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
63 Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
64 Τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
65 Ϛ. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.
66 Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
68 Χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.
73 Ι. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι

ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

75 Ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

81 כ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, πότε παρακαλέσεις με;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

89 ל. Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

97 Ɱ. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμοί ἐστιν.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

105 Ɲ. Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

106 Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

113 Ɔ. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου.

116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς

τῆς προσδοκίας μου.

117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

121 Y. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

129 Ω. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

137 Y. Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

138 Ἐνετείλω

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

145 ק. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

147 Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου·

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

151 Ἐγγὺς εἶ σὺ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

153 ר. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

161 ש. Ἄρχον-

161 Ϣ. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κύριε.

169 Ϙ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

171 Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκ'. 120.

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

5 Οἴ μοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

6 Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην

7 Ἤμην

7 Ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκα΄. 121.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

5 Κύριος φυλάξοι σε, κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.

8 Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκβ΄. 122.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα.

2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ κυρίου, μαρτύριον τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8 Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκγ΄. 123.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας

κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύ-
ριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ
οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.
3 Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πο-
λὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώ-
σεως.
4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις
τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκδʹ. 124.

Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν
ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·
2 Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν
ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι
ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς·
3 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέ-
πιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι
τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.
4 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατε-
πόντισεν ἡμᾶς, χείμαῤῥον
διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
5 Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ
ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπό-
στατον.
6 Εὐλογητὸς κύριος, ὃς
οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν
τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.
7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρου-
θίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος
τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς
συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύ-
σθημεν.
8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν
ὀνόματι κυρίου, τοῦ ποιή-
σαντος τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκεʹ. 125.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύ-
ριον, ὡς ὄρος Σιὼν, οὐ σα-
λευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ κατοικῶν
2 Ἱερουσαλήμ· ὄρη κύ-
κλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος κύ-
κλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος
τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν
ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων·
ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ
δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας
αὐτῶν.
4 Ἀγάθυνον κύριε τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ.
5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς
τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει
κύριος μετὰ τῶν ἐργαζο-
μένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη
ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκςʹ. 126.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον
τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν,
ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακε-
κλημένοι.
2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα
ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε
ἐροῦσιν

ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

3 Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

4 Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν, ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκζ'. 127.

Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

2 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοὶ ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

5 Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκη'. 128.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

5 Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

6 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκθ'. 129.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ

οὐκ

οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.
3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέ-
κταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμά-
κρυναν τὴν ἀνομίαν αὐ-
τῶν.
4 Κύριος δίκαιος συν-
έκοψεν αὐχένας ἁμαρτω-
λῶν.
5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀπο-
στραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάν-
τες οἱ μισοῦντες Σιών.
6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρ-
τος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ
ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.
7 Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ
τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ
δράγματα συλλέγων.
8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παρά-
γοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ᾽
ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς
ἐν ὀνόματι κυρίου.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρλ'. 130.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά
σοι κύριε.
2 Κύριε εἰσάκουσον τῆς
φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ
ὦτά σου προσέχοντα εἰς
τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς
μου.
3 Ἐὰν ἀνομίας παρατη-
ρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑπο-
στήσεται;
4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλα-
σμός ἐστιν. ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου
5 Ὑπέμεινά σε κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν
λόγον σου, ἤλπισεν
6 Ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν
κύριον. ἀπὸ φυλακῆς πρω-
ΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυ-
λακῆς πρωΐας
7 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τὸν κύριον. ὅτι πα-
ρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος,
καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύ-
τρωσις·
8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσε-
ται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρλα'. 131.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρ-
δία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν
οἱ ὀφθαλμοί μου. οὐδὲ ἐπο-
ρεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ
ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρό-
νουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν
ψυχήν μου. ὡς τὸ ἀπο-
γεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταπο-
δώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.
3 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρλβ'. 132.

Μνήσθητι κύριε τοῦ Δα-
υὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος
αὐτοῦ.

2 Ὡς

2 Ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ,
ηὔξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ.
3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς
σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀνα-
βήσομαι ἐπὶ κλίνης στρω-
μνῆς μου.
4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλε-
φάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνά-
παυσιν τοῖς κροτάφοις μου.
5 Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ
κυρίῳ, σκήνωμα τῷ θεῷ
Ἰακώβ.
6 Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν
ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐ-
τὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ
δρυμοῦ.
7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυ-
νήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστη-
σαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
8 Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν
ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός
σου.
9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται
δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου
ἀγαλλιάσονται.
10 Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δού-
λου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
11 Ὤμοσε κύριος τῷ
Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ
ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ
τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου.
12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ
σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ
μαρτύριά μου ταῦτα ἃ δι-
δάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐ-
τῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦν-
ται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
13 Ὅτι ἐξελέξατο κύριος
τὴν Σιὼν, ἡρετίσατο αὐτὴν
εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς
μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε
κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην
αὐτήν.
15 Τὴν θήραν αὐτῆς εὐ-
λογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτω-
χοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐν-
δύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι
αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιά-
σονται.
17 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέ-
ρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα
λύχνον τῷ χριστῷ μου.
18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν-
δύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐ-
τὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγία-
σμά μου.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρλγ΄. 133.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερ-
πνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.
2 Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς
τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγω-
να, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν τὸ
καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ
ἐνδύματος αὐτοῦ.
3 Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ
καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη

Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

'Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρλδʹ. 134.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν· ἐν ταῖς νυξὶν

2 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον.

3 Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἀλληλούϊα.

ρλεʹ. 135.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον.

2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.

5 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ κύριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι

18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον.

20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον.

21 Εὐλογητὸς κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. ἀλληλούϊα.

Ψαλμὸς ρλς' 136.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν

αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ Δαυὶδ, διὰ Ἱερεμίου.

ρλζ'. 137.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

4 Πῶς ᾄσομεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.

6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ· τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος· μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδωμά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ρλη'. 138.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι· ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ

ῥήματα

ῥήματα τοῦ στόματός μου.
2 Προσκυνήσω πρὸς ναὸν
ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσο-
μαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθεία
σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ
πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν
σου.
3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέ-
σωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν
μου. πολυωρήσεις με ἐν ψυ-
χῇ μου δυνάμει σου.
4 Ἐξομολογησάσθωσάν
σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάν-
τα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
σου.
5 Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς
ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ
δόξα κυρίου·
6 Ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ
ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γι-
νώσκει.
7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ
θλίψεως, ζήσεις με. ἐπ᾽
ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας
χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ
δεξιά σου.
8 Κύριος ἀνταποδώσει
ὑπὲρ ἐμοῦ. κύριε τὸ ἔλεός
σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ,
Ψαλμὸς Ζαχαρίου ἐν τῇ
διασπορᾷ.

ρλθʹ. 139.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ
ἔγνως με.
2 Σὺ ἔγνως τὴν καθέ-
δραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν
μου. σὺ συνῆκας τοὺς διαλο-
γισμούς μου ἀπομακρόθεν.
3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν
σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας·
καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου
προεῖδες·
4 Ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν
γλώσσῃ μου· ἰδοὺ κύριε σὺ
ἔγνως
5 Πάντα τὰ ἔσχατα καὶ
τὰ ἀρχαῖα. σὺ ἔπλασάς
με καὶ ἔθηκας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου.
6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶ-
σίς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη,
οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐ-
τήν.
7 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου ποῦ
φύγω;
8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρα-
νόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ
εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.
9 Ἐὰν ἀναβάλοιμι τὰς
πτέρυγάς μου κατ᾽ ὄρθρον,
καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ
ἔσχατα τῆς θαλάσσης·
10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου
ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με
ἡ δεξιά σου.
11 Καὶ εἶπα, ἄρα σκό-
τος καταπατήσει με, καὶ

νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται. ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

14 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης. θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

16 Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται. ἡμέραι πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται. ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός. ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,

20 Ὅτι ἐρισταί ἐστε εἰς διαλογισμούς. λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με ὁ θεὸς καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ρμ΄. 140.

Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με· οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι

παγίδα

παγίδα μοι. διάψαλμα·
καὶ χοινίοις διέτειναν πα-
γίδα τοῖς ποσί μου· ἐχό-
μενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεν-
τό μοι.
6 Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός
μου εἶ σύ, ἐνώτισαι κύριε
τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς
μου.
7 Κύριε κύριε δύναμις τῆς
σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ
τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ
πολέμου.
8 Μὴ παραδῷς με κύριε
ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁ-
μαρτωλῷ· διελογίσαντο
κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλί-
πῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.
διάψαλμα.
9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώ-
ματος αὐτῶν, κόπος τῶν
χειλέων αὐτῶν καλύψει
αὐτούς.
10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐ-
τοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί, κα-
ταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν τα-
λαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑπο-
στῶσιν.
11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ
κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς
γῆς. ἄνδρα ἄδικον κα-
κὰ θηρεύσει εἰς διαφθο-
ράν.
12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει
κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτω-
χῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πε-
νήτων.
13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομο-
λογήσονται τῷ ὀνόματί σου,
καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν
τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
ρμα'. 141.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν
τῷ κεκραγέναι με πρὸς
σέ.
2 Κατευθυνθήτω ἡ προσ-
ευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου. ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἑσπε-
ρινή.
3 Θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ
στόματί μου, καὶ θύραν
περιοχῆς περὶ τὰ χείλη
μου.
4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρ-
δίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,
τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις, σὺν ἀνθρώ-
ποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνο-
μίαν· καὶ οὐ μὴ συνδυά-
σω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐ-
τῶν.
5 Παιδεύσει με δίκαιος
ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λι-
πανάτω τὴν κεφαλήν μου·
ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου
ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.
6 Κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου,
ὅτι ἡδύνθησαν.

7 Ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρ-
ῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορ-
πίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ
τὸν ᾅδην.
8 Ὅτι πρὸς σὲ κύριε οἱ
ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπι-
σα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυ-
χήν μου.
9 Φύλαξόν με ἀπὸ πα-
γίδος ἧς συνεστήσαντό μοι,
καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν
ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
10 Πεσοῦνται ἐν ἀμφι-
βλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτω-
λοί, καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ
ἕως ἂν παρέλθω.

Συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν
τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ
σπηλαίῳ προσευχόμε-
νον.

ρμβʹ. 142.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον
ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς
κύριον ἐδεήθην.
2 Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ
τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψιν
μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγ-
γελῶ.
3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ
ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ
ἔγνως τὰς τρίβους μου. ἐν ὁ-
δῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην,
ἔκρυψαν παγίδα μοι.
4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ
καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν
ὁ ἐπιγινώσκων με. ἀπώ-
λετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυ-
χήν μου.
5 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύ-
ριε· εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς
μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ
ζώντων.
6 Πρόσχες πρὸς τὴν δέ-
ησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην
σφόδρα. ῥῦσαί με ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς
τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομο-
λογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου·
ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως
οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὁπότε
κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβε-
σαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

ρμγʹ. 143.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δι-
καιοσύνῃ σου.
2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι
οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου
πᾶς ζῶν.
3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ
ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν
σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶ-
νος.
4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ
τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ

ἐταράχθη

ἐταράχθη ἡ καρδία μου·
5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
7 Ταχὺ εἰσάκουσόν με κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά με. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
8 Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον·
10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.
12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάθ.

ρμδ΄. 144.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.
2 Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ἤλπισα· ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ᾽ ἐμέ.
3 Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ;
4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.
5 Κύριε κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.
6 Ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς. ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς.
7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων.
8 Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.
9 Ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν

ᾄσομαί

ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ
δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.
10 Τῷ διδόντι τὴν σωτη-
ρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυ-
τρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πο-
νηρᾶς.
11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε μα-
ταιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν
δεξιὰ ἀδικίας.
12 Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς
νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νε-
ότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες
αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, πε-
ρικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίω-
μα ναοῦ.
13 Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν
πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τού-
του εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα
αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνον-
τα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐ-
τῶν.
14 Οἱ βόες αὐτῶν πα-
χεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα
φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος,
οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλα-
τείαις αὐτῶν.
15 Ἐμακάρισαν τὸν λα-
ὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάρι-
ος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῦ.

Αἴνεσις τῷ Δαυίδ.

ρμε'. 145.

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ
βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
3 Μέγας κύριος καὶ αἰ-
νετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγα-
λωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέ-
ρας.
4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέ-
σει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν
δύναμίν σου ἀπαγγε-
λοῦσι.
5 Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς
δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου
λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά
σου διηγήσονται.
6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν
φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν
μεγαλωσύνην σου διηγή-
σονται.
7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς
χρηστότητός σου ἐξερεύξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλ-
λιάσονται.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος.
9 Χρηστὸς κύριος τοῖς
σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ
αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ.
10 Ἐξομολογησάσθωσάν
σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα
σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογη-
σάτωσάν σε.
11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου
ἐροῦσι,

ἐρεῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

14 Ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀλληλούϊα.

Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ρμς'. 146.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

2 Αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

5 Μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ.

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι· κύριος λύει πεπεδημένους.

8 Κύριος σοφοῖ τυφλούς, κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους, ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

10 Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα.

ρμϛ'. 147.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός· τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

9 Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἀλληλούϊα.

12 Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἴνει τὸν θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.

16 Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.

17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

18 Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει

τὸ

τὸ πνεῦμα αὐτῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

19 Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτῦ τῷ Ἰσραήλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν ὅυτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτῦ ὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς. ἀλληλȣ̈ΐα.

Ἀγγαίȣ καὶ Ζαχαρίȣ.

ρμη΄. 148.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν ὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ ὐρανοὶ τῶν ὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίȣ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ ὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

8 Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτῦ.

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων,

13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίȣ, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῦ μόνȣ· ἐξομολόγησις αὐτῦ ἐπὶ γῆς καὶ ὐρανῦ.

14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαῦ αὐτῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἀλληλȣ̈ΐα.

ρμθ΄. 149.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ἡ αἴνεσις αὐτῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλέτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν

τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα.

ρν΄. 150.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Δόξα τῷ Θεῷ.

Mr Annesly
Sr Leicester
Wren
Hunter
Warburtonne
Jenner
Trevor
Edwards
Affry
Price
Constantine
Hody
Mauleverer
Staples
Norrey
Scroop
Wentworth
Fleetwood
Bright

Hopkins

[illegible]

Sr Leicester
Hunter
Trevor

6

Astry
Constantine
Mauleverer
Staples
Norreys
Scroope
Wentworth
Fleetwood
Bright
Windham
Rana North
Twisden
Good
Rogers

5

